

ROČENKA 1999

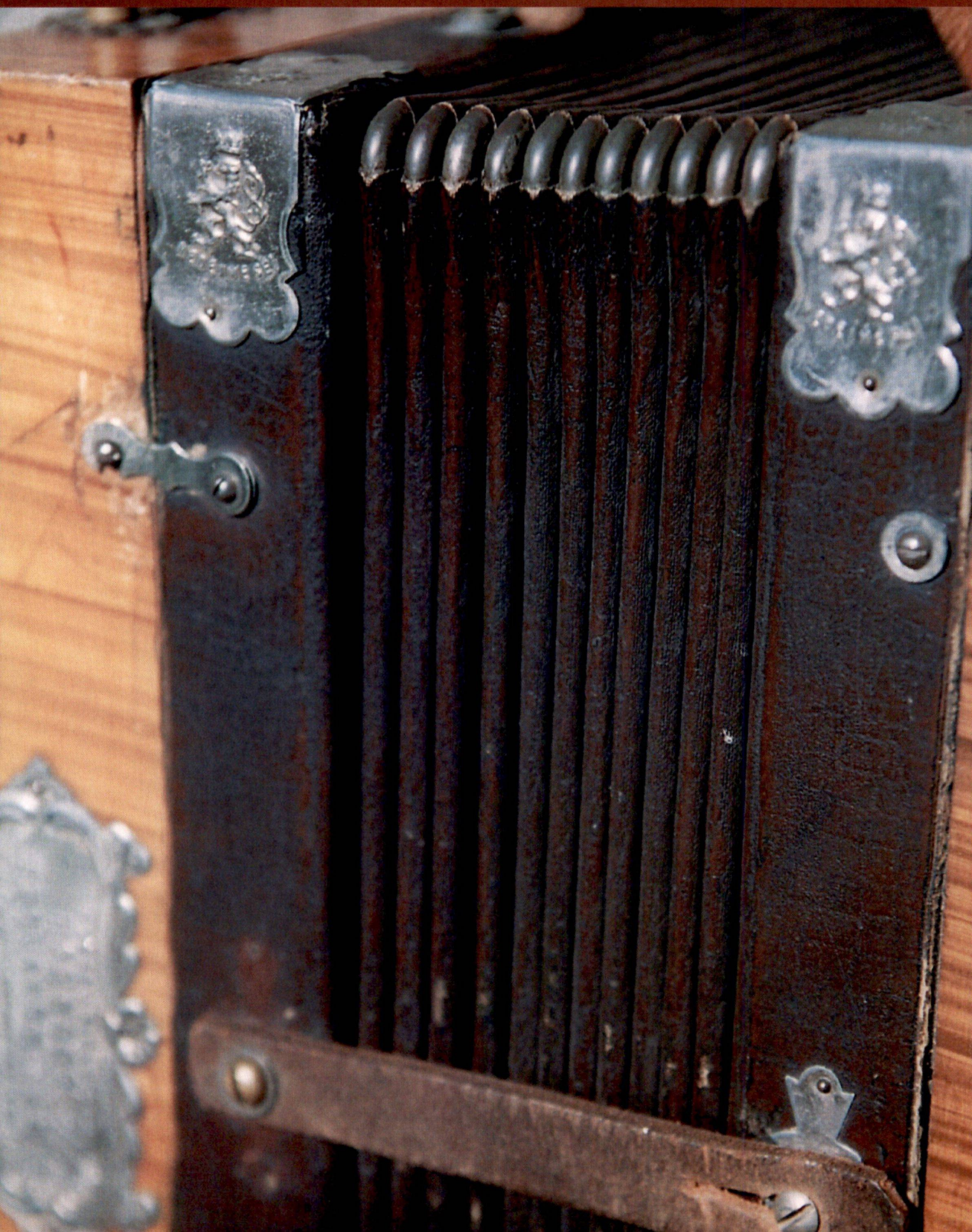
oSa

ROČENKA 1999

Organizační struktura OSA	5
Výbor OSA	7
Dozorčí rada, předsedové stálých komisí	9
Aparát OSA	11
Vedoucí regionálních poboček	13
Složení komisí	15
Úvodní slovo předsedy výboru	17
Hospodaření OSA	18
Výrok auditora	21
Hudební nadace OSA	22
Zastupování autoři v roce 1999	23
Pyramida honorářů autorů	24
Pyramida nakladatelů	25
80 let OSA	26
Činnost kontrolorů	28
Statistika nové tvorby	29
Co s populární hudbou končícího století	30
Vznik Popmusea v Praze	32
Z historie OSA	36
<i>Résumé in English</i>	40

Organizační struktura OSA

Organization of OSA

493 37	Valné shromáždění členů <i>General Assembly of Members</i>	Konference kandidátů <i>Annual Conference of Associate Members</i>	1925
4	Dozorčí rada <i>Supervisory Council</i>		
11 4	Výbor OSA <i>Board of OSA</i>	Přijímací komise <i>New Member's Committee</i>	6
		Komise tvorby <i>Classification Committee</i>	9
		Sociální komise <i>Welfare Committee</i>	5
1	Ředitel OSA <i>General Director</i>	Legislativní komise <i>Legislative Committee</i>	6
17	Odbor práv veřejného provozování Veřejné hudební produkce <i>Performance Licensing Department</i>		
4	Pracoviště Brno <i>Branch Office Brno</i>		
5	Pracoviště Hranice na Moravě <i>Branch Office Hranice na Moravě</i>		
3	Pracoviště Karlovy Vary <i>Branch Office Karlovy Vary</i>	Sekretariát <i>Director General's Office</i>	6
3	Pracoviště České Budějovice <i>Branch Office České Budějovice</i>	Právní oddělení <i>Legal Department</i>	5
2	Pracoviště Havlíčkův Brod <i>Branch Office Havlíčkův Brod</i>	Členské oddělení <i>Member's Department</i>	2
1	Pracoviště Hradec Králové <i>Branch Office Hradec Králové</i>	Kontrolní oddělení <i>Internal Inspection</i>	1
		Zahraniční sekretariát <i>International Department</i>	1
27	Odbor dokumentace Film, zahraničí, video <i>Documentation and Repartition Department</i>		
4 130	Odbor externí kontroly <i>External Inspectors</i>		
18	Odbor vysílacích práv R+TV+KTV+STV <i>Broadcast Licensing Department</i>	Odbor informatiky <i>Information Services</i>	5
10	Odbor mechanických práv Fono, čisté nosiče, půjčování <i>Mechanical Licensing Department</i>	Ekonomický odbor Účtárny, hospodářská správa <i>Financial Department</i>	14

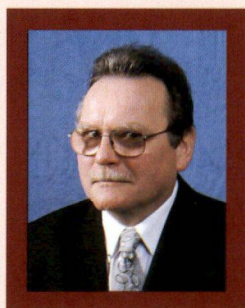

Výbor OSA

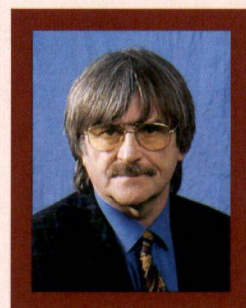
Board of OSA

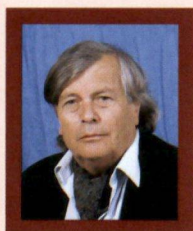
Luboš Andršt
předseda
Chairman of the Board

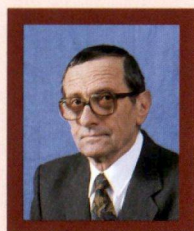
Eduard Krečmar
1. místopředseda
Vice Chairman

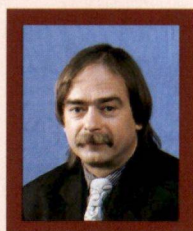
Karel Vágner
místopředseda
Vice Chairman

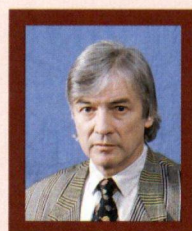
Pavel Vrba

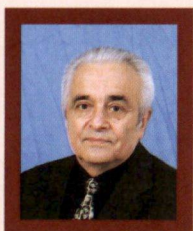
Mojmír Balling
† 15. 12. 1999

Miroslav Janoušek

Pavel Chrástina

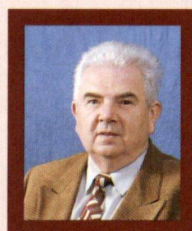
Jiří Kalach

Michal Košut

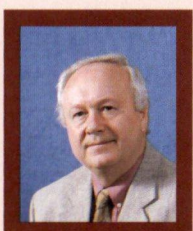
Zdeněk Nedvěd

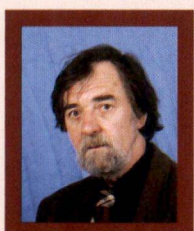
Zdeněk Pololánik

Náhradníci výboru

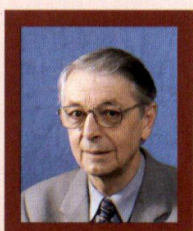
Alternate Members of the Board

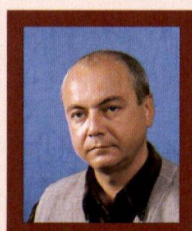
Jan Slabák

Pavel Šrut

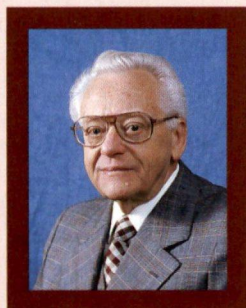
Jaromír Dadák

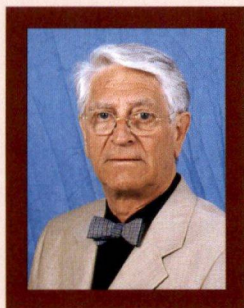
Roman Cejnar

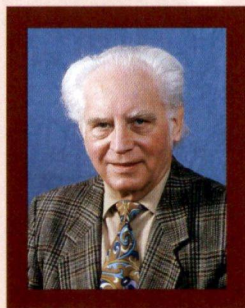
Dozorčí rada *Supervisory Council*

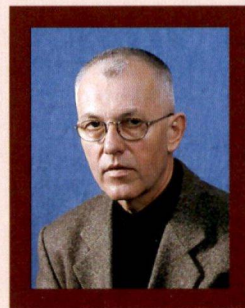
Miloslav Ducháč
předseda dozorčí rady
předseda legislativní komise
Chairman

Dr. Jaromír Dlouhý

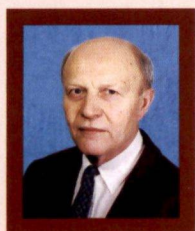

Prof. Dr. Václav Kučera

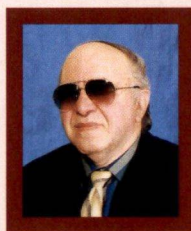

Pavel Cmíral

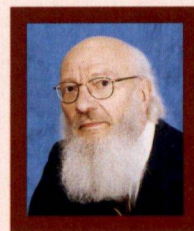
Předsedové stálých komisí *Chairmen of Standing Committees*

Vladimír Popelka
předseda komise
pro otázky tvorby
Classification Committee

Jindřich Brabec
předseda přijímací komise
New Members' Committee

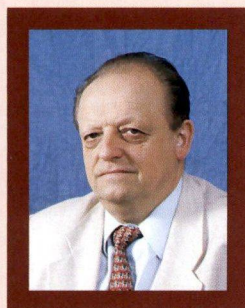
Čestmír Gregor
předseda sociální komise
Welfare Committee

Gebrüder Stingl Wien
K.u.K. Hof-Clavier-Fabrikanten

Aparát OSA

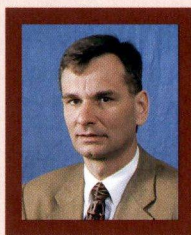
OSA Management

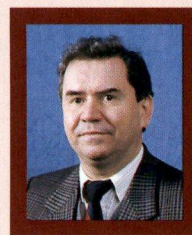
JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA
General Director

JUDr. Dana Neprašová
vedoucí odboru
dokumentace
Head of Documentation

JUDr. Otomar Skopal
vedoucí odboru veřejného
provozování
Head of Performance
Licensing

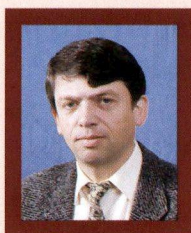
Ing. Miroslav Mareš
vedoucí ekonomického
odboru
Head of Financial
Department

JUDr. Zuzana Kurelová
vedoucí odboru
vysílacích práv
Head of Broadcast
Licensing

Mgr. Vladimír Mirc
vedoucí odboru
mechanických práv
Head of Mechanical
Licensing

Ing. Jiří Rohlíček
vedoucí odboru
informatiky
Head of Information
Services

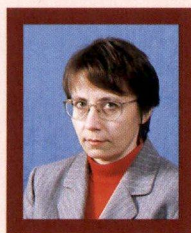
PhDr. Lenka Nováková
vedoucí filmového
oddělení
Head of Film Rights
Department

Zdeňka Hurdová
sekretariát ředitele
osobní oddělení
Secretary to
General Director

Hana Sánchezová
zahraniční sekretariát
PAM
Secretary to
General Director

Mgr. Lenka Mališová
právní oddělení
Legal Department

Mgr. Jitka Pechková
právní oddělení
Legal Department

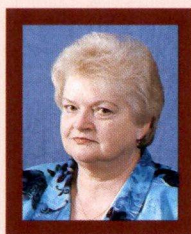
JUDr. Pavla Cibulková
právní oddělení
Legal Department

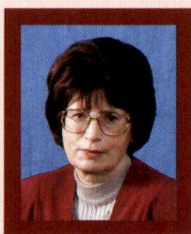
JUDr. Eva Sůvová
právní oddělení
Legal Department

Ing. Jitka Jandourková
zahraniční sekretariát
International Department

Jana Jarešová
podniková kontrola
Internal Inspector

Zdeňka Pospíšilíková
členské oddělení
Members' Department

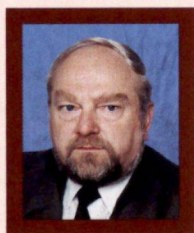

Vlasta Zajičková
členské oddělení
Members' Department

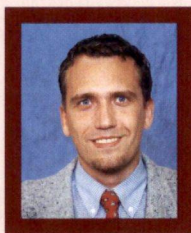

Vedoucí regionálních poboček

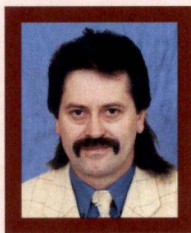
Executive Officers of OSA Branches

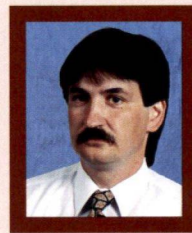
JUDr. Jan Kux
Brno
Branch Office
Brno

Mgr. David Škach
České Budějovice
Branch Office
České Budějovice

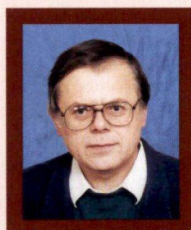
Václav Novák
Havlíčkův Brod
Branch Office
Havlíčkův Brod

Pavel Smetana
Hradec Králové
Branch Office
Hradec Králové

Roman Bariš
Hranice na Moravě
Branch Office
Hranice na Moravě

PhDr. Josef Žák
Karlovy Vary
Branch Office
Karlovy Vary

Složení komisí

OSA Committees

Legislativní komise

Předseda:

Miloslav Ducháč

Členové:

Jaromír Dadák

Karel Růžička

Jiří Teml

Karel Vacek

JUDr. Ladislav Vostárek

Za aparát OSA:

JUDr. Josef Slanina – ředitel

JUDr. Dana Neprašová – vedoucí 2. odboru

Tajemnice komise:

JUDr. Eva Sůvová – právní oddělení

Činnost legislativní komise byla rozhodnutím výboru OSA ukončena 3. srpna 1999

Komise pro otázky tvorby

Předseda:

Vladimír Popelka

Členové:

Marta Jiráčková

Miroslav Císař

Jaroslav Machek

Pavel Růžička

Ivana Loudová

Lukáš Matoušek

Jan Hála

Rostislav Černý

Náhradníci:

Mikoláš Chadima

Pavel Dobeš

Rudolf Růžička

Jan Rokyta

Externí spolupracovník:

Vladimír Studnička

Tajemnice komise:

Sabina Chalupová

Přijímací komise

Předseda:

Jindřich Brabec

Členové:

Jan F. Fischer

Václav Riedlbauch

Miloň Čepelka

Jaroslav Velinský

Iva Novotná

Náhradníci:

Ferdinand Havlík

Vladimír Salčák

Ladislav Kubeš

Tajemnice komise:

Zdeňka Pospíšilíková

Administrativa:

Vlasta Zajíčková

Přijímací komise byla rozhodnutím výboru OSA zrušena 7. září 1999

Sociální komise

Předseda:

Čestmír Gregor

Členové:

Pavel Blatný

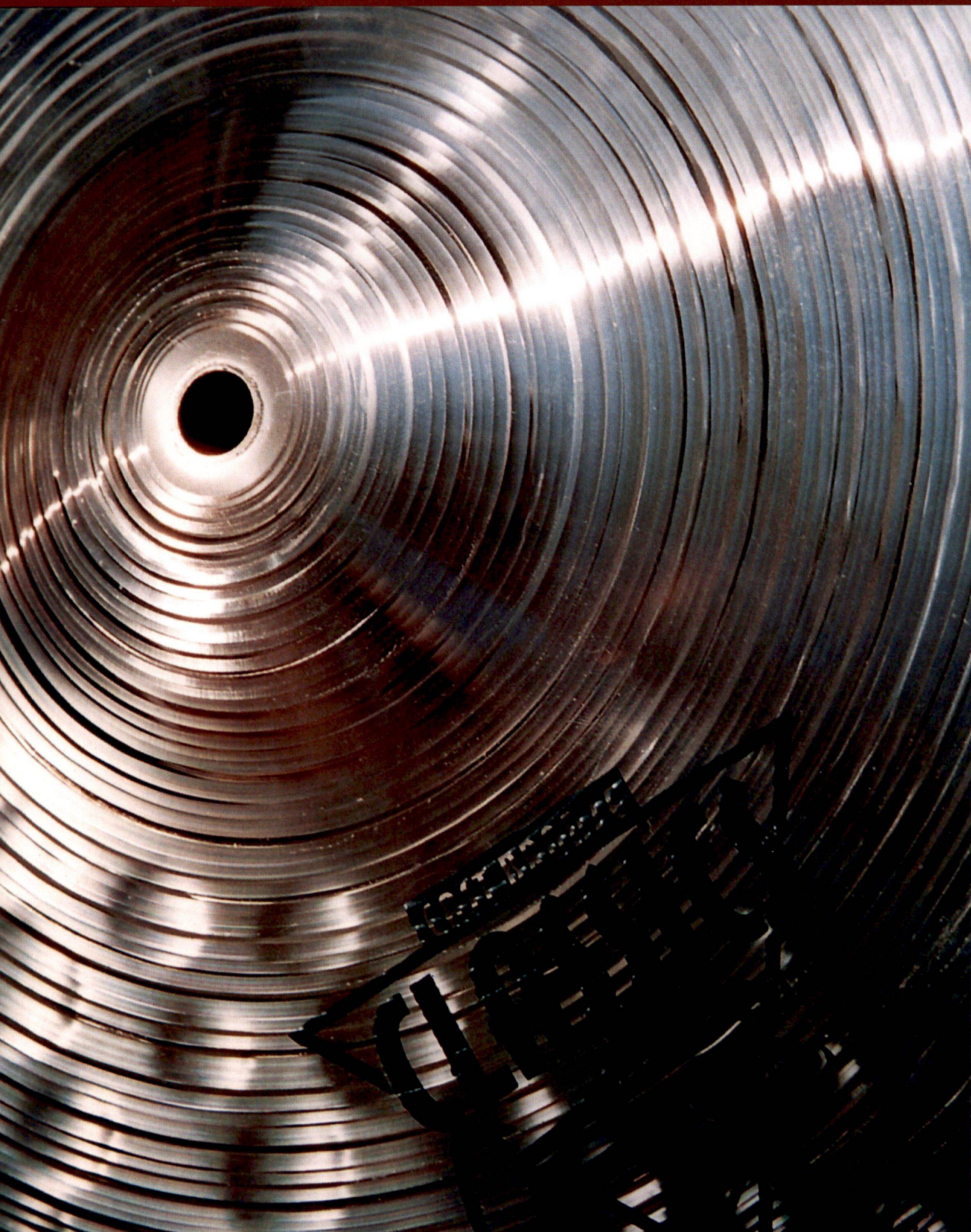
Jaroslav Celba

Jiří Urbánek

Jan Neckář

Tajemnice komise:

Zdeňka Pospíšilíková

Úvodní slovo

Introductory Word

Vážené dámy, vážení pánové, vážení kolegové,

dovolte mi stručný úvod a úvahu o nejbližší budoucnosti OSA.

Minulý rok byl z hlediska výsledků hospodaření a inkasa opět rokem velmi úspěšným. Přesto tento rok a pravděpodobně i několik let příštích nebude pro OSA nijak poklidným obdobím. Konečně zde máme nový autorský zákon a čeká nás ideové i faktické přiblížení k Evropské unii. To vše si vyžádá některé změny v uspořádání a provázanosti vzájemných vztahů jak směrem ven, tak uvnitř OSA. Tyto změny již samozřejmě nebudou tak zásadní jako v době polistopadové transformace, ale přesto se tak či onak dotknou všech. Nejedná se o zásadní změny v oblasti ekonomiky, ale o změny v oblasti řízení a v oblasti autorsko-právní.

Především to budou změny vyplývající z nového autorského zákona a změny vyplývající z celkového globálního vývoje. Bude zapotřebí upravit jak statut, tak vyúčtovací řád, ale také změnit orgány OSA a způsob jeho řízení. Měli bychom si zvykat na dynamické pojetí práce našeho sdružení, protože také to je znakem dobře fungující ochranné organizace. Jinými slovy organizace, která včas nereaguje na stále se měnící vnější prostředí, nutně postupně zastará a nebude již schopna poskytovat všem dobrý servis a zvyšovat svůj ekonomický výkon.

Nový autorský zákon, konstruovaný podle evropských standardů, je nepochybně nejlepší, jaký jsme zatím měli a na jeho základě může OSA vcelku dobře vykonávat svoji ochrannou činnost. Po jeho účinnosti (od 1. 12. 2000) získáme větší samostatnost, více pravomocí, ale na druhé straně budeme nést větší zodpovědnost a to pod přímým dohledem Ministerstva kultury ČR. Budeme si

muset budovat a udržet přirozený monopol ve své oblasti. Předpokladem k tomu je nutná vnitřní stabilita a soudržnost naší organizace.

Měli bychom se tak trochu vrátit po svých stopách a obnovit původní účel našeho spolku ve všech rozměrech. Tedy posílit i jakýsi pocit vzájemnosti, identifikace s naší organizací a důvěry v naši samosprávu. My přece rozhodujeme a aparát OSA je naše servisní organizace. Být členem OSA by mělo být pro hudební autory a nakladatele prestižní záležitostí.

Letos je to 10 let, co autoři opět po dlouhé době převzali řízení své vlastní ochranné organizace. Za tu dobu se mnoho změnilo, mnoho bylo uděláno, avšak chceme-li ve všech směrech vyrovnat krok s vyspělými ochrannými organizacemi Evropy, ještě mnoho udělat zbývá. Návrhy, jak toho dosáhnout, jsou připraveny a v tomto ohledu panuje mezi výborem i aparátem OSA shoda. Podstatné ovšem bude, jak se rozhodne valné shromáždění. Doufám, že tyto snahy podpoří.

Věřím, že máme sílu a schopnosti dosáhnout tohoto cíle a to v relativně krátkém čase, zhruba kolem tří let. Věřím tomu, i když to bude znamenat zejména pro některé starší z nás jiné pojetí OSA, než na jaké jsme byli tradičně zvyklí. Věřím, že najdeme dost odvahy a dobré vůle k nalezení všeobecného konsensu při vytváření lepší struktury OSA. Je to v bytostném zájmu nás všech.

Závěrem Vám přeji mnoho tvůrčích úspěchů a bohaté provozování vašich děl.

Luboš Andršt
předseda výboru OSA

Hospodaření OSA v roce 1999

Collections in 1999

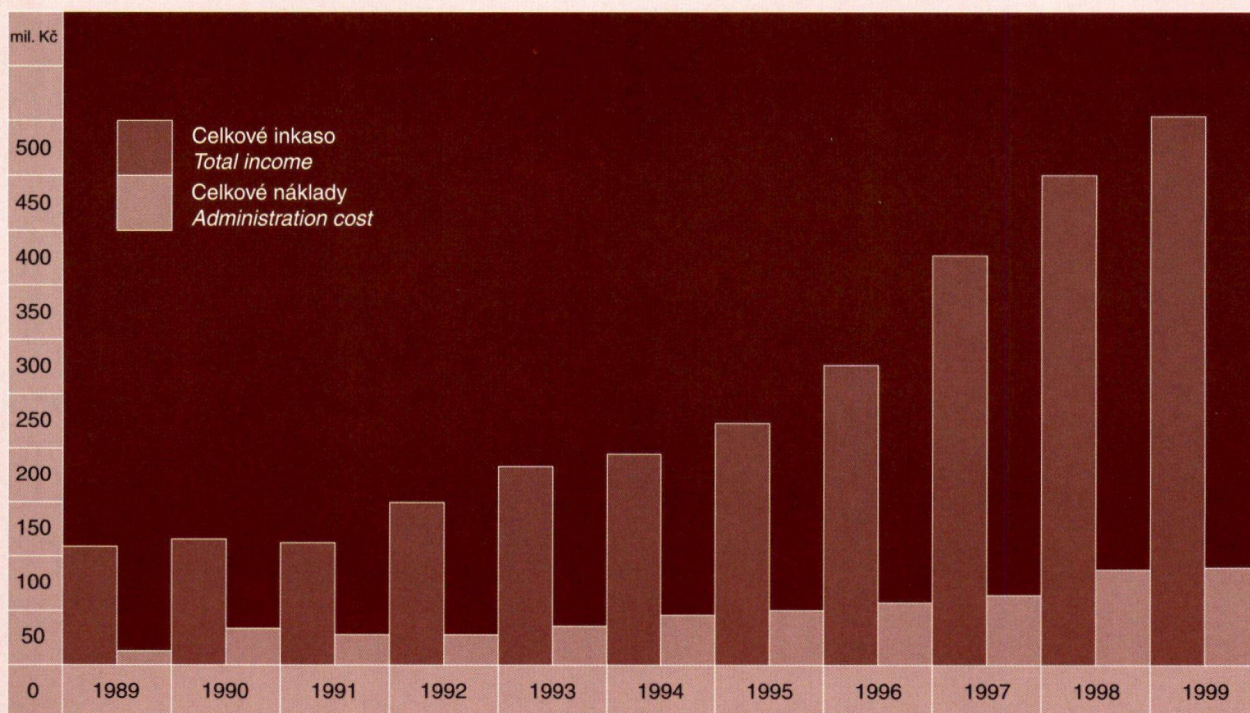
Celkové inkaso autorských honorářů a ostatních příjmů dosáhlo za rok 1999 částky 503.259 tis. Kč a poprvé tak v osmdesátileté historii OSA překročilo hranici půl miliardy Kč. Ve srovnání s rokem 1998 bylo inkaso vyšší o 41.585 tis. Kč, tj. o 9 %, tedy 3x více, než v r. 1999 činila inflace. Inkaso se podařilo zvýšit ve všech nejvýznamnějších úsecích, s výjimkou oblasti filmu. Veřejné provozování vykázalo nárůst 11,2 mil. Kč (+13 %), vysílací práva 8,3 mil. Kč (+7 %), mechanická práva 7,7 mil. Kč (+6 %) a inkaso ze zahraničí vzrostlo o 27,3 mil. Kč (+30 %). Dosažení nejvyššího inkasa v historii OSA přitom bylo docíleno s téměř stejnými náklady jako v roce předchozím (+0,1 mil. Kč). K rozúčtování mezi zastupované tak zůstane o 40,7 mil. Kč více, než

v předcházejícím roce. Režijní zatížení, tzn. poměr nákladů k celkovému inkasu, činilo v r. 1999 19,8 % (v r. 1998 to bylo 21,5 %).

OSA je ze zákona organizací nevýdělečnou. Úrokové výnosy z termínovaných vkladů však musí být zdaňovány sazbou daně z příjmů právnických osob. Celkový hospodářský výsledek tak skončil ziskem po zdanění ve výši 2 mil. Kč. Ten bude převeden po schválení výborem OSA v souladu s účtovou osnovou a postupy účtování do základního jmění organizace.

V následujících tabulkách jsou uvedeny údaje o vyplacených honorářích, dále přehled o inkasu podle jednotlivých inkasních úseků a závěrečné účetní výkazy – rozvaha a účet zisků a ztrát.

Ing. Miroslav Mareš
ved. ekonomického odboru

Z hlediska dodržení limitů a splnění cílů plánu byl rok 1999 mimořádně úspěšný:

1. Byla dodržena hranice skutečných nákladů, které neměly překročit 20 % z celkového inkasa (skutečnost 19,8 %).
2. Bylo možno vyplatit celý plánovaný mzdový fond (při dodržení hranice 20% režie) a ještě vyplatit 200 tis. Kč z mzdové zainteresovanosti za výsledky roku 1999.
3. Byla překročena hranice 500 mil. Kč v inkasu.
4. Podařilo se udržet náklady na úrovni roku 1998 (nárůst jen 125 tis.) a to při nárůstu inkasa o 41,6 milionů korun.

Hospodářský výsledek

ke dni 31. 12. 1999 v Kč

Účet	Název	Náklady	Výnosy
400	Náklady vynal. na nákupy	4323081.49	
410	Náklady na nakupované služby	10855313.64	
420	Osobní náklady	69139796.00	
430	Odpisy nehm. a hmot. IM	9581050.00	
440	Ostatní náklady	1571960.16	
450	Daň z příjmů	4093950.00	
481	Zůstat. cena prod. hm. a nehm. IM	21048.00	
600	Výnosy z prov. činn. organizace		86454775.95
681	Tržby z prod. nehm. a hm. IM		300.00
684	Výnosy z finančních investic		15126653.59
	Náklady celkem	99586199.29	
	Zisk	1995530.25	
	Výnosy celkem		101581729.54
	Obrat	101581729.54	101581729.54

Inkaso celkem

v roce 1999 v tis. Kč

I.	Na režii vybráno:	101.583
II.	K rozúčtování zastupovaným:	
	Veřejné provozování	70.212
	Vysílací práva (včetně reklamy a kabelových televizí)	101.519
	Audiovizuální práva	3.011
	Mechanická práva	120.253
	Honoráře ze zahraničí	104.515
	Ostatní honoráře	2.166
	Celkem k rozúčtování	401.676
III.	Inkaso celkem:	503.259

Vyplacené honoráře

v roce 1999 v tis. Kč

Zastupování OSA – fyzické osoby	173.326
Zastupování OSA – právnické osoby	
– z toho nakladatelé	112.036
– ostatní	16.588
Do zahraničí	90.639
Celkem vyplaceno	392.589

Rozvaha

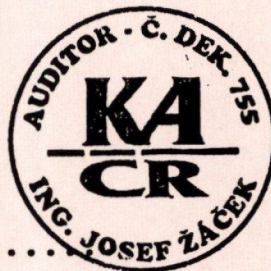
ke dni 31. 12. 1999 v Kč

Účet	Název	Aktiva	Pasiva
013	Software	6109131.00	
021	Budova	4101499.00	
022	Samostatné movité věci	36022312.00	
031	Pozemek	97350.00	
051	Poskyt. zálohy na nehm. IM	415000.00	
073	Oprávky k softwaru	-3390430.00	
081	Budova	-1040261.00	
082	Oprávky k samost. movitým věcem	-24613407.00	
112	Materiál na skladě	275733.82	
211	Pokladna	89254.20	
213	Ceniny	39817.00	
221	Bankovní účty	240589057.41	
311	Odběratelé	35450087.70	
314	Poskytnuté provozní zálohy	357650.00	
321	Dodavatelé		61696.59
325	Ostatní závazky		270021258.88
331	Zaměstnanci		739049.00
333	Ostatní závazky vůči zaměst.		1577600.60
336	Zúčt. s instit. soc. zabezpečení		2487569.00
341	Daň z příjmu	515390.00	
342	Ostatní přímé daně		989898.00
378	Jiné pohledávky	15267.00	
379	Jiné závazky		13792176.60
381	Náklady příštích období	942804.51	
386	Kursově rozdíly aktivní	182600.32	
388	Dohadné účty aktivní	3664316.40	
389	Dohadné účty pasivní		445988.70
900	Základní jmění		7712404.74
	Aktiva celkem	299823172.36	
	Zisk		1995530.25
	Pasiva celkem		297827642.11
	Obrat	299823172.36	299823172.36

Výrok auditora

Podle mého názoru roční účetní závěrka za rok 1999 občanského sdružení OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním - je sestavena v souladu s účetními předpisy. Účetnictví společnosti je vedeno úplně, průkazným způsobem a správně a sestavená závěrka věrně zobrazuje majetek, závazky, finanční situaci a výsledek hospodaření za rok 1999 v souladu s platnými zákony a účetními předpisy.

V Praze dne 7. února 2000

.....
Z Z audit, s.r.o.,
Čkalova 18, 160 00 Praha 6
Ing. Josef Ž á č e k ,
auditor, číslo dekretu 755

Hudební nadace OSA

OSA Foundation

Nadace byla zaregistrována dne 2. 12. 1998 v rejstříku nadací a nadačních fondů vedeném u Krajského obchodního soudu v Praze 2. Registrace byla provedena na základě zakládací listiny schválené Valným shromážděním členů OSA dne 12. 6. 1998.

Účelem nadace je podpora nekomerčních hudebních děl českých autorů. Podporou se rozumí poskytování finančních prostředků na vznik, realizaci a uvedení děl do života.

Vlastní činnost nadace byla zahájena první schůzí konanou dne 22. 3. 1999. Celkem se nadace sešla v roce 1999 na čtyřech schůzích. O finanční příspěvek požádalo celkem 183 žadatelů. Správní rada vyhověla 111 žadatelům a nevyhověla 72 žadatelům. Rozděleno bylo celkem 3.291.987,04 Kč.

Poskytnuté nadační příspěvky byly použity v souladu s článkem 6 statutu „Podmínky pro poskytování nadačních příspěvků“. Příspěvky nebyly použity v rozporu s posláním nadace a s úkoly, které má nadace plnit. Tato skutečnost byla potvrzena dne 25. 10. 1999 kontrolní činností dozorčí rady Hudební nadace OSA (dozorčí rada se sešla na schůzi konané dne 25. 10. 1999) a zpracovaným auditem ze dne 16. 3. 2000.

Náklady na provozní činnost nadace byly zúčtovány za období roku 1999 v celkové výši 273.000,- Kč, tj. 8,29 % z ročně poskytnutých nadačních příspěvků. Náklady Hudební nadace OSA nepřesáhly statutem stanovenou hranici 10 %.

Základní majetek nadace tvoří nadační jmění, jehož výše činí 1.000.000,- Kč (dne 11. 10. 1999 byl Krajskému obchodnímu soudu podán návrh na snížení nadačního jmění ve výši 500.000,- Kč, žádost prozatím nebyla vyřízena), převod částky 6.016.988,38 Kč z původní nadace OSA, první finanční dar od zřizovatele OSA ve výši 9.350.845,50 Kč ze dne 25. 3. 1999, druhý finanční dar od zřizovatele OSA ve výši 1.776.174,- Kč ze dne 6. 12. 1999.

V současné době má nadace dva termínované vklady ve výši 6.000.000,- Kč s roční výpovědní lhůtou. Termínované účty jsou založeny u IPB a u Komerční banky v Praze 6. Během měsíce května bude zřízen další termínovaný vklad ve výši 2.000.000,- Kč.

V roce 2000 Hudební nadace OSA plánuje pět schůzí správní rady a 1 až 2 schůze dozorčí rady.

Sylvie Bodorová
předsedkyně správní rady nadace

Zpráva o provedeném auditu

Hospodaření Hudební nadace OSA bylo ověřeno dne 16. března 2000 nezávislou auditorskou společností ZZ Audit, s.r.o., Eliášova 17, 160 00 Praha 6. Za auditorskou společnost prováděl audit nezávislý auditor Ing. Josef Žáček, číslo dekretu 755.

Ze zprávy auditora vyplynulo, že vedené účetnictví a sestavená účetní závěrka nadace za období od 1. 1. 1999 do 31. 12. 1999 byla zpracována v souladu se zákonem o účetnictví a s příslušnými ustanoveními MF ČR k sestavení účetní závěrky. Účetní závěrka věrně zobrazuje majetek a závazky

nadace v souladu s platnými zákony a účetními předpisy.

Lze tedy učinit závěr, že vedení účetnictví nadace za ověřované období je úplné a správné. Základní jmění nadace bylo ověřeno výpisem nadace z rejstříku nadace ze dne 21. 12. 1998 vedeného Krajským obchodním soudem v Praze.

V Praze dne 7. 4. 2000

Sylvie Bodorová
předsedkyně správní rady nadace

Složení statutárních orgánů HUDEBNÍ NADACE OSA

Správní rada

Předsedkyně správní rady:

Sylvie Bodorová

Místopředsedové správní rady:

Svatopluk Radešínský

Karel Vacek

Členové správní rady:

Arnošt Parsch

Karel Svoboda

Jiří Tichota

Dozorčí rada

Předseda dozorčí rady:

Jan Klusák

Místopředseda dozorčí rady:

Tomáš Vondrovic

Člen dozorčí rady:

Petr Eben

Tajemník nadace:

JUDr. Otomar Skopal

Zastupování autoři v roce 1999 *Represented Authors in 1999*

K 31. 12. 1999 zastupoval OSA 3 841 zastupovaných tj. o 79 více než v předchozím roce (1998 – 3 762, 1997 – 3 697, 1996 – 3 644, 1995 – 3 632), když v průběhu roku bylo přijato do zastupování 86 nových zastupovaných a uvolněno 7 zastupovaných. Z nově přijatých bylo 10 skladatelů vážné hudby, 49 skladatelů populární hudby, 25 textařů a 2 hudební nakladatelé. Z uvolněných zastupovaných byl 1 skladatel vážné hudby, 5 skladatelů populární hudby a 1 textař. Z celkového počtu zastupovaných je 2 418 žijících autorů a pozůstalí po 1 382 zesnulých autorech, kromě zastupovaných 41 nakladatelů. Z žijících zastupovaných autorů je 238 skladatelů vážné hudby, 766 textařů a 1 414 skladatelů hudby populární. V roce 1999 zemřelo 42 zastupovaných (1998 – 33) z toho 7 skladatelů vážné, 27 skladatelů populární hudby a 8 textařů.

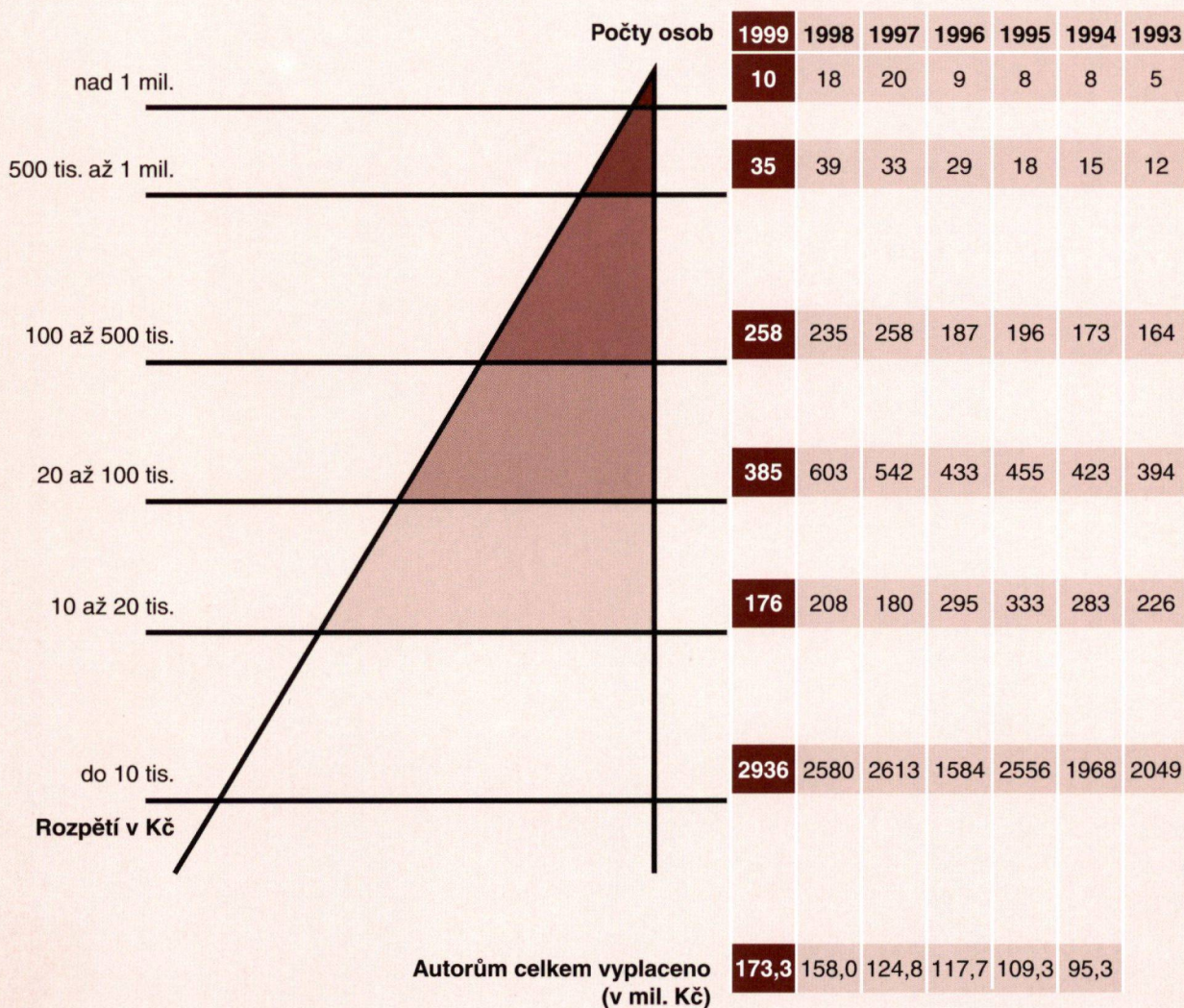
Pokud jde o členy OSA činí jejich stav 493 kromě 37 mimořádných členů. V roce 1999 bylo přijato 25 nových členů a ukončeno členství 15 členů. Složení členské základny občanského sdružení OSA je následující: 115 skladatelů vážné hudby, 284 skladatelů populární hudby 84 textařů a 10 nakladatelů.

Právní oddělení OSA vyřizovalo a ukončilo v průběhu roku 1999 celkem 60 případů dědických řízení, z toho 5 případů dědictví starších několika let. Bylo v kontaktu s dědici, notáři a jednotlivými soudy. Během roku 1999 byly sdělovány podklady pro nově otevřená dědická řízení ve 44 případech.

Členské oddělení OSA

Pyramida honorářů autorů

Pyramid Chart of Royalties

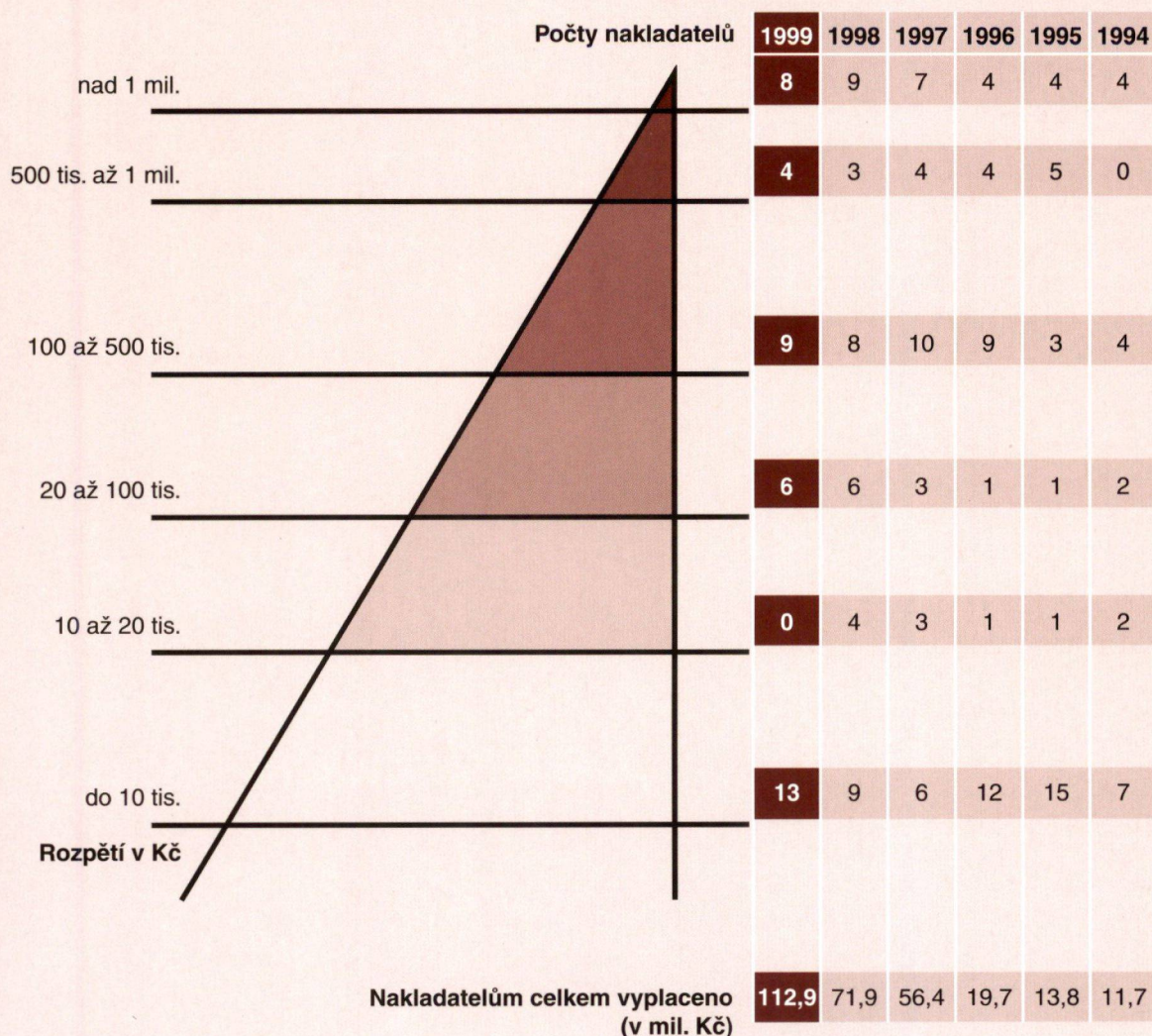
Tradiční graf, který již sedm let sleduje trend příjmů mezi jednotlivými skupinami zastupovaných tuzemských autorů (nezahrnuje tedy nakladatele, tuzemské právnické osoby ani zahraniční autorské organizace, zahrnuje však dědice), ukazuje při zachování totožných příjmových rozmezí tentokrát pokles počtu autorů v nejvyšších dvou skupinách, a naopak nárůst ve skupině třetí v důsledku uzavřených nakladatelských smluv. Podrobnější analýza ukazuje, že diferenciací stále pokračuje a již třetím

rokem roste počet autorů v nejnižší příjmové skupině. Zjednodušeně řečeno, ukazuje se, že počet ekonomicky nejúspěšnějších autorů poklesl a že řada autorů se vrátila do nižší příjmové skupiny, ačkoli celkem bylo tuzemským autorům v roce 1999 vyplaceno o 16,3 mil. Kč více, než v roce předchozím.

To přesvědčivě ukazuje, že diferenciací dnes pokračuje spíše v rámci jednotlivých příjmových skupin.

Pyramida nakladatelů

Pyramid Chart of Publishers

V roce 1999 opět výrazně vzrostly honoráře hudebních nakladatelů, které jim OSA vyplatil na základě nakladatelských smluv s autory. Tento nárůst měl opět daleko větší dynamiku, než nárůst příjmů autorů. Jestliže před dvěma lety platilo, že za 4 roky vzrostly výplaty pro nakladatele čtyřnásobně, tentokrát platí, že za 5 posledních let vzrostly více jak devětkrát! Také mezi nakladateli probíhala diference uvnitř příjmových skupin.

Celkem bylo tuzemským nakladatelům vyplaceno v roce 1999 112 mil. Kč, tj. o 40 mil. Kč více, než v roce předchozím. Nárůsty vyplacených částek v roce 1999 jak u autorů, tak u nakladatelů, byly ovšem zčásti způsobeny i zrychlením vyúčtovacího cyklu v oblasti veřejného provozování z celoročního na pololetní. Letos se bude podobná situace opakovat, protože OSA přechází také u Čro a ČT na pololetní vyúčtování ve snaze uniknout nemravnému zvýšení daně z úroků z vkladů právnických osob. Tato daň nyní představuje 35 %.

80 let OSA

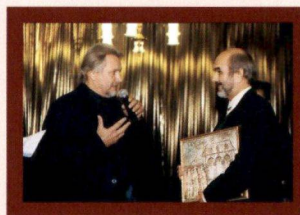
80th Anniversary of OSA

Setkání na Žofíně, které proběhlo 13. října 1999, bylo pro OSA bezesporu nejvýznamnější společenskou událostí roku.

Byla to však i událost, která důstojným způsobem připomněla řadu úspěchů naší hudby na domácí i zahraniční scéně. OSA v této souvislosti připravil přehled nejhranějších hudebních děl, která byla živě provozována na koncertech, plesech, tanečních zábavách apod. Vítězové získali na slavnostním večeru na pražském Žofíně ceny, jejichž autorkou je výtvarnice Marta Taberyová.

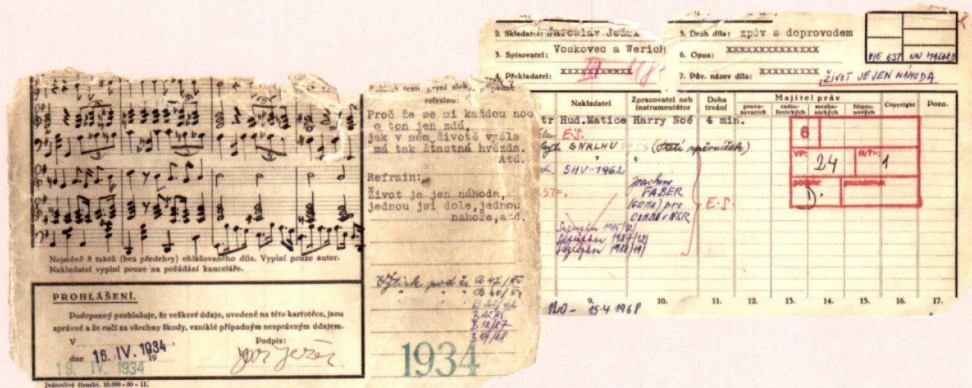
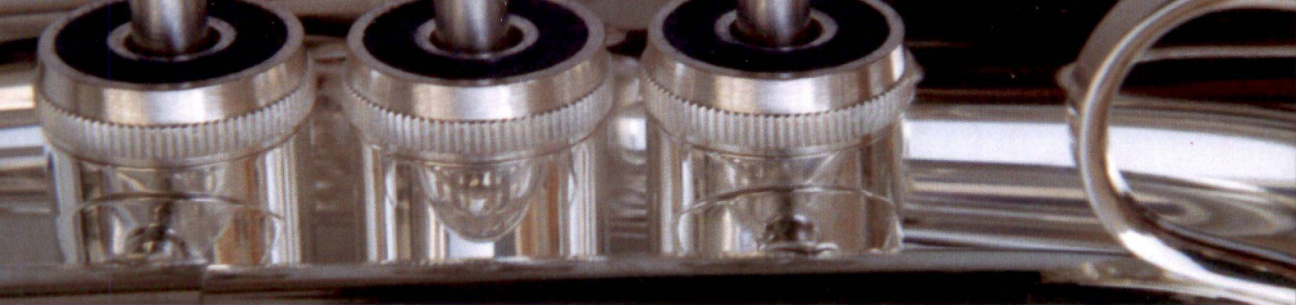
Připomeňme si ještě jednou pořadí vítězných skladeb.

První cenu za nejúspěšnější dílo veřejně provozované na území České republiky udělil OSA písní Škoda lásky. Autor hudby Jaromír Vejvoda, text Vašek Zeman. Dílo je evidováno od 8. 6. 1934. Od Luboše Andřšta, předsedy výboru OSA, převzal cenu syn Jaromíra Vejvody pan Josef Vejvoda.

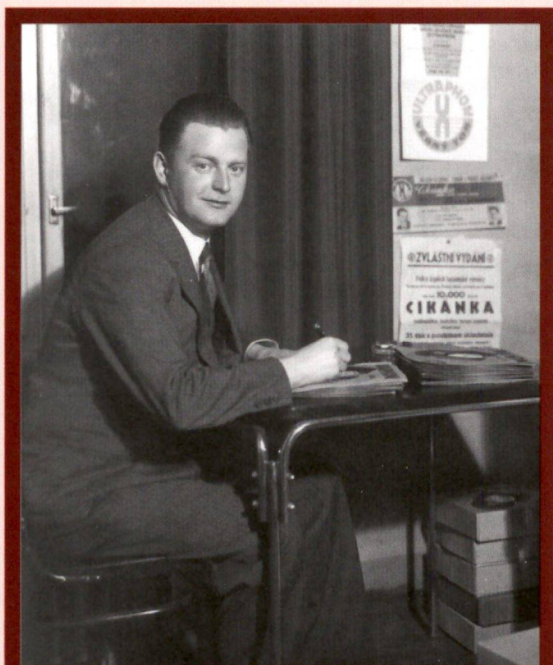

Druhou cenu OSA udělil písní Cikánka. Autorem hudby a textu Cikánky je Karel Vacek. Dílo je evidováno v OSA od 6. 10. 1931. Převzal ji od Karla Vágnera, druhého místopředsedy OSA, syn skladatele Karel Vacek mladší.

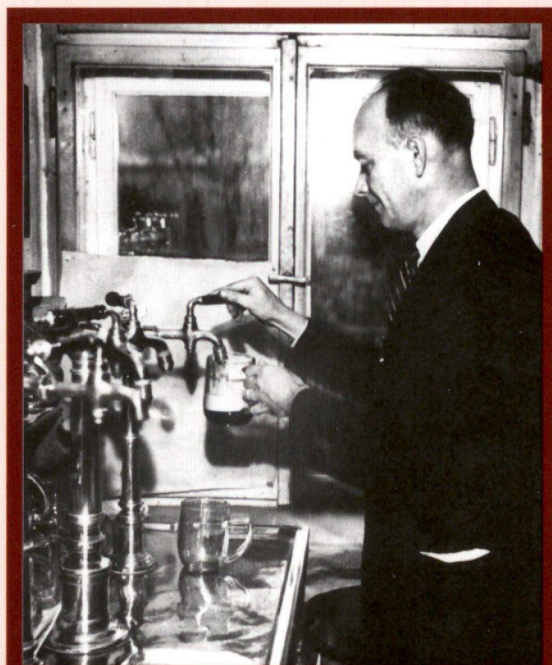

OSA udělil u příležitosti svého osmdesátého výročí založení třetí cenu skladbě Život je jen náhoda. Autorem hudby je Jaroslav Ježek. Textaři byli Jiří Voskovec a Jan Werich. Dílo je evidováno od 16. 4. 1934. Cenu předával první místopředseda výboru OSA Eduard Krečmar paní Blance Kamerské, zástupkyni sdružení rodičů žáků školy pro nevidomé, které Jaroslav Ježek postoupil svá autorská práva.

Karel Vacek podepisuje v kanceláři Ultraphonu třicátý první tisíc výtisků Cikánky. Skutečně jich tehdy podepsal plný tisíc, psal se rok 1932.

Když přijeli Američané v pětáctýřicátém do Prahy, zajímalo je, co dělá autor písně, která pomohla vyhrát válku. Zastihli jej na pravém místě...

Činnost kontrolorů OSA

Activity of OSA's Inspectors

Velký význam pro dosažené hospodářské výsledky měla činnost kontrolorů, kteří jsou v současné době zcela nenahraditelní. Činnost kontrolorů do jisté míry nahradila dlouhodobou spoluprací s obcemi a městskými úřady.

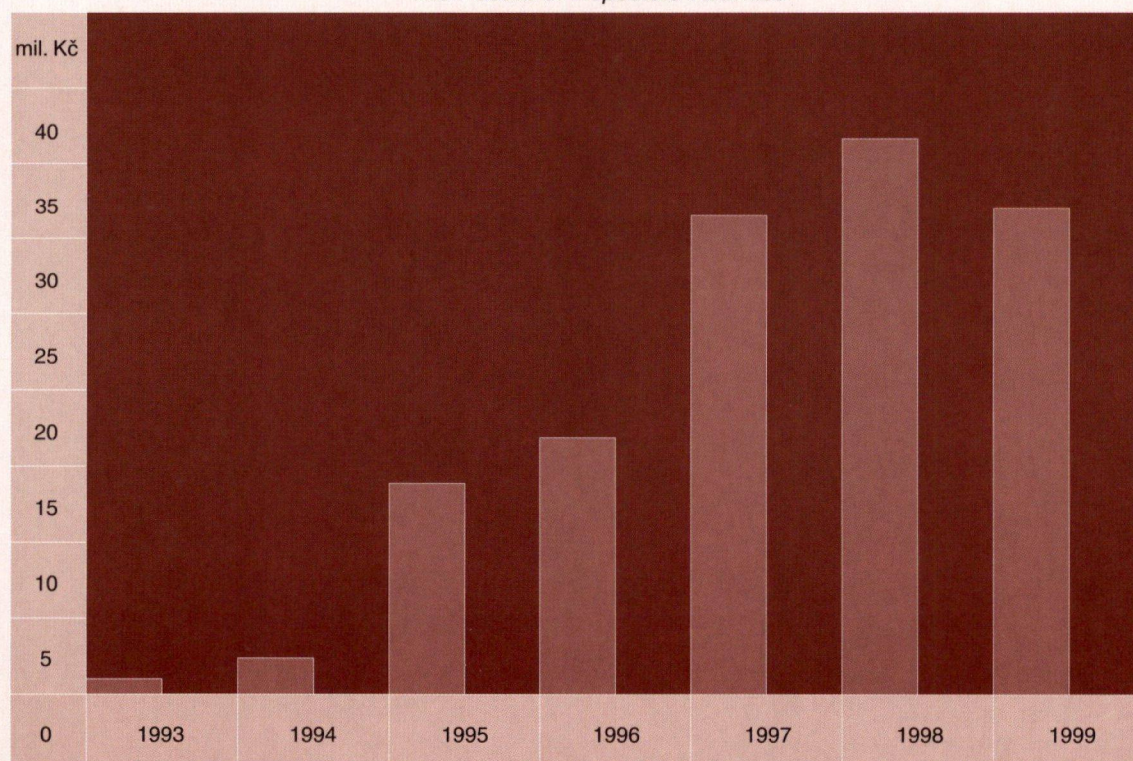
Na základě zjištěných kontrol bylo vyměřeno pořadatelům veřejných hudebních produkcí celkem 33.862.088,- Kč, z nichž 32.628.714,- Kč bylo zapláceno, to je přibližně třetina inkasa za veřejné produkce. Provize kontrolorů představovaly 2.499.587,- Kč. Vzestup výsledků kontrolní činnosti je zřejmý, srovnáme-li zpětně předešlá léta.

V roce 1993 představoval jejich roční přínos částku 1,5 mil. Kč, v roce 1994 3 mil. Kč, v roce 1995 14,1 mil. Kč, v roce 1996 17 mil. Kč, v roce 1997 31,8 mil. Kč, v roce 1998 36,5 mil. Kč a v roce 1999 32,6 mil. Kč.

Budování kontrolní sítě bylo důsledkem včasné a správné reakce na vnější situaci. Okamžitě poté, kdy v rámci přípravy zákona o ochranných organizacích v roce 1995 začali vedoucí funkcionáři ministerstva instruovat obecní úřady, že po účinnosti zákona bude sledování a kontrola veřejných produkcí soukromou věcí ochranných organizací, začali jsme s budováním sítě kontrolorů, která již v roce 1996 přinesla 17 mil. Kč. Díky tomu inkaso za veřejné produkce v roce 1996 stoupl o 5 mil. přesto, že řada obecních úřadů přestala po vydání zákona s OSA spolupracovat. Dnes ovšem tíží OSA náklady spojené s touto rozsáhlou sítí, neboť pronikání do stále menších obcí a na okraje velkých měst je spojeno s rostoucími náklady. Značnou část nákladů tvoří také výdaje na školení a zácvik nových kontrolorů, z nichž značná část po prvních konfliktech s agresivními pořadateli rezignuje. Další náklady jsou spojeny s příspěvky OSA na zdravotní a sociální péči. Zdá se, že jedinou možností je kontrolory postupně profesionalizovat.

JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA

Výsledky činnosti kontrolorů v letech 1993 – 1999
The Results of Inspectors' Activities

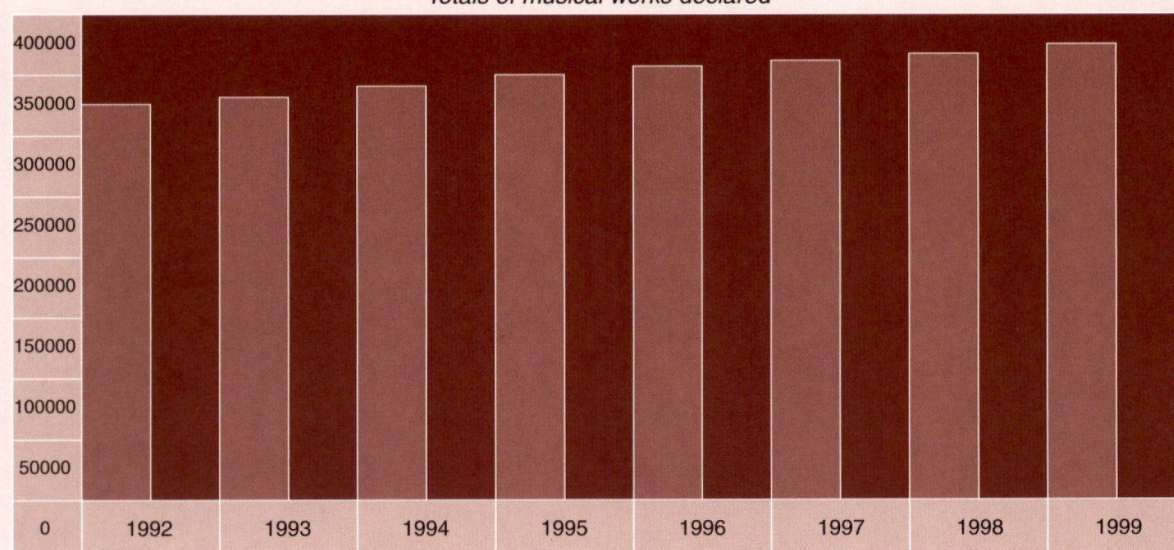
Nová tvorba

Statistical Charts

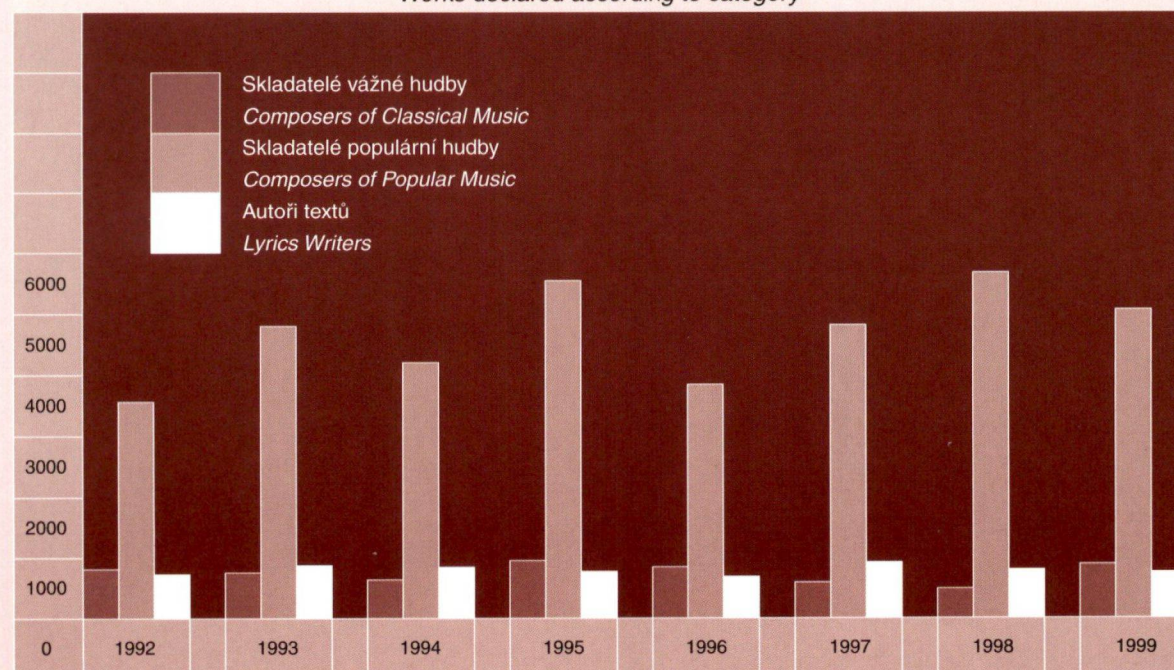
Nově vytvořená hudební díla
Newly created musical works

Rok	Celkem ohlášených děl	Celkem ohlášeno za rok	Cv	Cp	A
1992	335.135	5.292	839	3633	790
1993	341.772	6.637	804	4911	922
1994	347.550	5.778	655	4266	857
1995	354.991	7.441	1023	5649	769
1996	360.677	5.686	976	3920	790
1997	367.328	6.651	694	4948	1009
1998	374.595	7.267	550	5853	864
1999	381.527	6.932	988	5109	835

Celkové počty ohlášených skladeb
Totals of musical works declared

Ohlášená díla podle kategorie
Works declared according to category

Co s populární hudbou končícího století? *Czech popular music of the last century*

Když se v polovině 80. let západně od našich hranic začaly prodejny s hudebními nosiči plnit kompaktními disky, byli mnozí velmi opatrní s prognózami oblíbenosti tohoto nového média a zvláště u nás bylo dlouho považováno vydávání CD za ne-

rentabilní luxus, kterého bylo popřáváno jen skutečně špičkovým interpretům ve svých žánrech. Po převratu roku 1989 začal sice Supraphon chrlit řadu tzv. trezorových desek, ovšem jen málokterou z nich ve formátu CD. Ve stejné době na Západě již byl kompaktní disk v mírné převaze a klasické vinyly se čím dál tím rychleji ocitaly v tmavých koutech gramoprodejen za ci-

telně výprodejové ceny. První soukromé hudební vydavatelství u nás – firma Bonton – již sice vážně počítalo s nástupem cédéčka, tato skutečnost se ovšem týkala jen domácí produkce, neboť zahraniční vydavatelé (hlavně Sony Music a BMG) poskytovali pro trh v tehdejší Československu v drtivě většině licence pouze pro formáty LP a MC. Také další nově vzniklá společnost Popron zaplavila sice náš trh licenčními LP deskami, ale cédéček bylo u nás stále jaksi poskrovnu. Zato ten, kdo měl dostatek finančních prostředků, mohl prožít v třeba v sousedním Německu opojení z titulů, o nichž se mu celá desetiletí za železnou oponou mohlo jen zdát. Již na přelomu 80. a 90. let byly k nalezení na pultech evropských prodejen s hudbou tituly, které byly dlouhá léta zcela nedostupné; polozapomenuté kapely ze 60. a počátku 70. let, nikdy znovu nevydané na vinylu, prožívaly své druhé zrození díky formátu CD. Pravda, také náš Supraphon reedoval již na CD

legendární alba českého rocku – Kuře v hodinkách skupiny Flamengo, Město ER skupiny Framus Five či olympickou Želvu, ale vše nasvědčovalo tomu, že supraphonská dramaturgie, týkající se reedic na CD, je víceméně nahodilá a během první poloviny 90. let, kdy Supraphon (a tedy i Panton s Opusem) zcela ztratil své výsadní postavení na našem trhu

a v době, kdy bylo již naprostou samozřejmostí vydávání nových titulů ve formátu CD a MC a od vydávání klasických LP desek se pomalu upouštělo, promarnil Supraphon šanci etablovat se na zdejšímu trhu právě díky obrovskému back-katalogu, vydávanému na kompaktních discích, jejichž obliba prudce stoupala i u nás.

K zásadní proměně došlo ovšem v polovině 90. let, kdy se výhradním majitelem práv k nahrávkám firem Supraphon, Panton a Opus stala právě společnost Bonton, která si velmi dobře uvědomovala platnost přísloví o zakopaném zlatě hřivně. Měl jsem to štěstí, že jsem – jako externí spolupracovník – stál od prvopočátku u zrodu nově vznikajícího reedičního plánu hudebního vydavatelství Bonton. Kromě znalosti historie československé populární hudby jsem mohl nabídnout i několik možných způsobů zpracování celého back-katalogu. Byl jsem v té době uchvácen způsobem vydávání tohoto typu titulů tak, jak k nim přistupovaly firmy, specializující se právě na reedice historických nahrávek – ať již šlo o Repertoire Records, See For Miles, Edsel či jiné. Právě tyto společnosti počítaly nejen s běžným konzumentem, ale

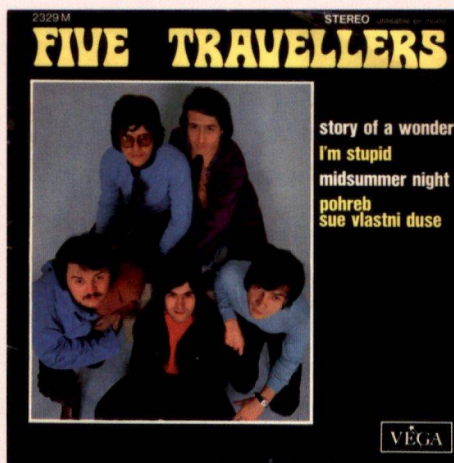
i se zájmem sběratele – fajnšmekra. Právě proto jsme tehdy společně se Zbyňkem Knoblochem a Ivanem Prokopem z firmy Bonton začali vytvářet obdobnou koncepci vydávání back-katalogu českých nahrávek, která by uspokojovala nejširší i nejnáročnější okruh konzumentů. Nikdy jsem si nevedl statistiku dosud znovuvydaných titulů, jejichž počet odhaduji kolem pěti stovek, samozřejmě si však pamatuji ten první – album legendární české kapely Matadors. Již u tohoto titulu jsme se tehdy dohodli, že nepůjde o kompilaci typu Best Of, ani o pouhé „překlopení“ LP desky na cédéčko, ale že s LP deskou nabídneme posluchači komplet všech singlů, EP desek a rarit. A právě toto album mi nastartovalo neuvěřitelně dobrodružnou cestu historií české populární hudby.

Při plánované žánrové pestrosti jsme stáli rovněž na počátku dosud neprobádané krajiny, o co ještě dnešní posluchač může mít zájem, a co už nenávratně „odnes čas“. Samozřejmě, že během uplynulých pěti let jsme několikrát „sáhli vedle“, ale při globálním pohledu zpět si mohu dovolit tvrdit, že jsme byli téměř stoprocentně úspěšní. Navíc,

při dnešní renesanci zájmu o českou hudbu, se může naše firma pochlubit katalogem ojedinělé šíře. Nemalou roli sehrál i výběr způsobu rekonstrukce archivních nahrávek. Dnešní technické možnosti nám velely pracovat s programem Sonic Solution, nejlepším z těch, které jsou určeny pro kompletní mastering a remastering a který v plné konfiguraci používá u nás pouze studio ADK. Český posluchač tak má k dispozici archivní nahrávky v kvalitě zcela srovnatelné se špičkovými zahraničními produkty. Brilantní výsledek můžete posoudit sami – zkuste srovnat např. zvukovou kvalitu koncertní nahrávky Louise Armstronga z roku 1965 z pražské Lucerny, vydanou původně před dvaceti lety na LP desce firmou Pantón a tutéž nahrávku, digitálně restaurovanou ve studiu ADK, vydanou před pár týdny naší firmou.

Reediciční plán zahrnuje i několik exkluzivních řad, přičemž patrně tou umělecky nejzávažnější je řada Písničky ze Semaforu, mapující tvorbu tohoto našeho divadelního fenoménu. Příprava této edice mne uvrhla do role takřka archeologické, neboť vyhledávání a identifikace mnohých nahrávek éry předsemaforové (tedy éry reduťácké) bylo doslova detektivkou. Průběžné vydávání Písniček ze Semaforu (další dva díly se objeví na pultech prodejen na podzim letošního roku) mne přivedl k pátrání po „navždy ztracených“ nahrávkách i jiných interpretů, neboť dosud nevydaný hudební materiál je vždy příjemným zpestřením. Stejnou detektivkou bylo pátrání po nahrávkách Marty Kubišové ze 60. let.

(!!!) nahrávky Olympicu ze 60. let, o jejichž existenci nemají potuchy ani samotní členové Olympicu. Našly se i snímky, na nichž ve druhé polovině 60. let v bratislavském studiu Československého rozhlasu doprovázel Olympic tehdejší slovenské pop zpěvačky. Nejednou mi v pátrání pomohl i Český rozhlas v Brně, díky jejichž archivu jsem mohl na album sourozenců Ulrychových Sed a tiše poslouchej přiřadit i deset dosud nikdy nevydaných nahrávek.

Zcela zvláštní kapitolou je reediciční řada snímků Karla Gotta, která by měla shrnout všechny dostupné nahrávky, pořízené Karlem Gottem u nás. Také zde jsem měl v počátcích velké problémy se sháněním nahrávek, které vznikly v 60. letech v pražských rozhlasových studiích, nikdy na deskách nevyšly, přestože ve své době byly z vysílání rozhlasu velmi populární a v samotném archivu

Českého rozhlasu se nezachovaly, neboť byly v polovině 70. let smazány (!). I zde pomohly soukromé archivy Gottových příznivců.

Musím si však postesknout nad jednou z největších bolestí, která mne provází při dramaturgické přípravě takřka každého reedicičního titulu. Tou jsou cover-verze. V dobách totality vznikaly zcela živelně bez ohledu na jakékoli autorské zákony. České texty na zahraniční písně vznikaly a byly vydávány zcela volně bez jakýchkoli zábran. Dnes musí žádat naše vydavatelství při reedici nahrávky kterékoli zahraniční písně majitele nakladatelských práv o autorizaci českého textu. Jde o práci doslova sysifovskou, neboť mnozí nakladatelé jsou neidentifikovatelní, mnozí na žádosti nereagují a někteří doslova nesmrtelný evergreen nepovolí (např. Kainarův text „Já bych si rád najal dům“ pro Waldemara Matuška).

Velmi často se setkávám s otázkou, zda ještě vůbec máme ze supraphonských a pantonských archivů co vydávat. Já si mnohdy naopak kladu otázku, jak dlouho bude ještě trvat, než vydáme vše, co je životaschopné a dodnes ještě na CD nevyšlo. Uvážíte-li, že např. Věra Špinarová se dočkala svého prvního CD Největších hitů teprve před několika týdny, nemám strach, že by nám hrozilo už jen vymetání posledních archivních drobků. Naopak, písničky z 20. století si stále nacházejí nové a nové posluchače.

Karel Knechtl

Mnohdy pomohou přátelé, jindy náhoda. Mohou-li i dnes, téměř čtvrt století po smrti Elvise Presleyho, vycházet jeho dosud nikdy nevydané snímky, nelze se divit, když i dnes objevím dosud nikdy nevydané studiové

Jak vzniklo v Praze Popmuseum

The Popmuseum was established in Prague

POTŘEBUJEME MUZEUM POPULÁRNÍ HUDBY?

V Čechách máme muzea vážné hudby a historických hudebních nástrojů, orientálních kultur, rostlin a nerostů, najde se i muzeum másla, muččích nástrojů nebo plynových přístrojů. Bez muzea populární hudby jsme se zatím obešli. Je zapotřebí?

V České televizi měl 21. 6. 1999 premiéru pořad Zblízka s názvem „Populární hudba v muzeu“. Různí zpěváci a hudebníci zde odpovídali na dotaz, zda česká populární hudba potřebuje expozici. Odpovědi sice nebyly úplně jednoznačné – pochybnosti se týkaly nejčastěji otázky, zda je naše populární hud-

tění generací a o politických souvislostech. Z tohoto hlediska má stejnou vypovídací hodnotu hudba dobrá i špatná. A za druhé, muzeum má šanci zvolit takovou dramaturgii svých expozic, která poukazuje právě k tomu nosnému a hodnotnému, co prospívá zdravému vývoji populární hudby.

ALARMUJÍCÍ ZKUŠENOSTI

Odrazovým můstkem pro vznik Muzea populární hudby – zkráceně Popmusea, byla práce na historii české rockové hudby, takzvaného bigbítu. Autor této stati se zabýval historií českého rocku již jako pracovník Ústavu pro hudební vědu Akademie věd ČR a zároveň spolupracoval s týmem České televize na přípravě dokumentárního seriálu „Bigbít“.

Při této práci jsme byli často svědky toho, jak se množství zajímavých dokumentů postupem času ničí nebo přímo ztrácí. Většinou jsou špatně uskladněny ve vlhkých sklepích nebo na půdách ve společnosti hlodavců, ztrácejí se při stěhování, vyhazují se při životním bilancování nebo je likvidují potomci zesnulých. Neexistovala přitom instituce, kam by mohly být předměty a dokumenty nabídnuty, instituce, která by je převzala, pečovala o ně, dokumentovala a poskytovala je do výstav a pro odborné studium publicistů a historiků.

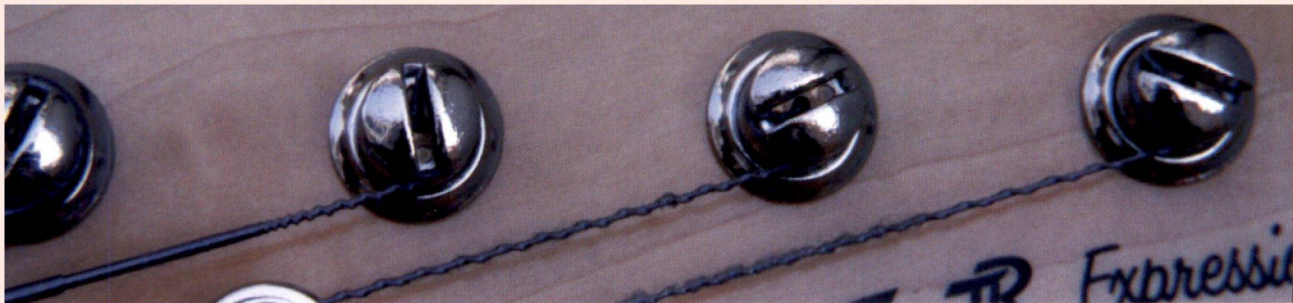
Violoncello Pavla Chrástiny. Zvuk snímala gramofonová přenoska jehlou zabodnutou do ozvučnice. V popředí 120W zesilovač SAMUEL, který dal jméno poděbradské skupině „S“. Dílo ing. Doležala a ing. Kaplana.

ba dostatečně dobrá a významná, aby ještě potřebovala být zviditelněna, avšak většina odpovědí vyjádřila jasné pro: Muzea soustřeďují předměty a dokumenty, které jsou jinak roztroušeny po vzdálených místech, muzea poučují i baví, muzea shromažďují a zachraňují vše, s čím už se následující generace jinde nesetkají.

Proti pochybnostem o kvalitě naší populární hudby lze vznést dvě námitky. Za prvé, populární hudba zdaleka není jen o hudbě. Vypovídá především o společnosti, o lidech, kteří ji tvoří a poslouchají. Vypovídá o životním způsobu, o rozdílném cí-

Popmuseum nezapomělo ani na příznivce táborových ohňů.

Figuríny hudebníků připomínají i dobovou módu.

Jen si vzpomeňte, kolik nepřesností a omylů obsahují knížky a články z této oblasti. Stěhují se z článku do článku, z knížky do knížky, jen proto, že se autoři nemohli opřít o to, čemu se v historiografii říká studium pramenů, tj. studium autentických dokumentů. Nejsou totiž nikde shromážděny a zpřístupněny. Z těchto pohnutek a zkušeností vznikla potřeba „něco udělat“.

VE VINÁRNĚ U SUDU

A jak to dělají ve světě? Muzea populární hudby zatím nejsou všude běžná, ovšem s výjimkou velmocí v oboru – USA a Velké Británie. Zejména ve Spojených státech je řada specializovaných expozicí, čerpajících z odkazu dané lokality.

Tak například v Memphisu a Clarksdale jsou velmi poučná a důkladně zpracovaná muzea bluesová, v New Orleansu jsou archiv a expozice jazzové, v Nashville je množství muzeí country & western. Najdou se zde samozřejmě muzea velmi povrchní, ale většina jich je inspirativních. Inspirace však nejsou zcela přenosné do našich poměrů, především po finanční stránce. Když někde vznikne komplex nových budov za desítky milionů dolarů (Cleveland, Seattle), můžeme si o tom nechat jen zdát.

Muzeum české hudby, které schraňuje odkaz českých velikánů, začalo myšlenkou oddělení, zaměřeného na populární hudbu, fanditi, ale s obligátní překážkou – nejsou prostory, nejsou finance. V průběhu roku 1998 byla vyhlášena akce Praha – evropské město kultury roku 2000. Pomyslel jsem si, že by zde mohlo vzniknout zázemí pro první finanční injekci. Podrobně jsem zformuloval projekt a dlouho čekal na výsledek. Žádost nakonec dopadla na úrodnou půdu a tak bylo nutno začít jednat. První krok směřoval ke stanovení právní subjektivity.

Stalo se tak v pražské vinárně U sudu v listopadu roku 1998. Hudební historik Aleš Opekar, archivář televizního seriálu „Bigbít“ Petr „Hraboš“ Hrabalík, archivář časopisu Rock & Pop Radek Diestler a telefonickou cestou též sběratel Josef Kytnar z Brna založili občanské sdružení, které pojmenovali „Muzeum a archiv populární hudby“.

Z KARLÍNA NA ÚJEZD

Během krátké doby jsme vytvořili stanovy, nechali je zaregistrovat ministerstvem vnitra, založili účet v bance a zažádali o přidělení IČO a ještě jsme stihli požádat o grant hlavní město Prahu.

Zformulovali jsme dva hlavní cíle naší činnosti: Za prvé iniciovat vznik muzea populární hudby jakožto pátého oddělení Muzea české hudby (těmi čtyřmi jsou Muzea Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, hudebních nástrojů a Hudebně-historické oddělení) a za druhé suplovat činnost tohoto zamýšleného muzea z pozice občanského sdružení tak dlouho, dokud toto muzeum nebude jako státní

Dráfon vyrobený Meoptou Prerov v padesátých letech.

Spory kolem toho, která skupina byla v bigbítu na české scéně první, se vedly a ještě povedou. Jedni z kandidátů na toto historické prvenství jsou Sputnici.

instituce ustaveno. K prvním krokům muselo patřit založení skromného archivu pro shromažďování dokumentů a exponátů a budování první výstavy, která podá příklad, jak by takové muzeum populární hudby mohlo vypadat.

Naše počáteční zacílení vyplynulo ze zaměření našich aktivit ve výzkumu a v televizi – o dokumentech z oblasti rockové hudby jsme měli největší přehled. Dveře archivu i možné zaměření budoucích výstav však není zavřeno žádnému druhu nebo typu populární hudby.

Dalším nutným krokem byla potřeba nalézt vhodné prostory. S Muzeem české hudby jsme nějaký čas uvažovali o objektu v Karmelitské ulici, který jim byl nově přidělen, avšak přebírání objektu se protahovalo a nakonec stejně vyšlo najevo, že bude malé i pro stávající sbírky z objektů, které zase oni musí z jiných důvodů vyklidit. Nakonec pomohly dvě náhody.

První náhoda mě zavedla do jistého rehabilitačního zařízení, které řídí syn majitelky domu v Peckově ulici v Karlíně, jinak též příznivec rockové a populární hudby. Když přišla řeč na muzeum, bez váhání nabídl nebytové prostory v jejich domě. Prostory to byly hezké, ale jejich úprava by byla velmi nákladná. To jsme si nemohli dovolit.

Druhá náhoda se zrodila při odevzdávání žádosti o grant na Český hudební fond. Ředitel fondu mě pozval do kanceláře a sdělil mi, že v Janáčkově síni jejich domu právě končí svůj provoz dabingové studio a nabídl možnost realizovat projekt zde. Sál vyžadoval jen úpravy pro potřeby instalace a navíc se zde otevřela možnost propojit v budoucnu muzeální aktivity s výzdobou restaurace ve stejném domě (restauraci otevře v září provozovatel Lucerna

Music Baru a Klubu Futurum). Prostory Českého hudebního fondu v Besední ulici u Újezda zvítězily. Inspirováni zkráceným názvem pro potřeby e-mailové adresy a internetových stránek, pojmenovali jsme nakonec celý objekt jako Popmuseum.

TÝM ODBORNÍKŮ

Času bylo málo a práce hodně. Námět, scénář a dramaturgii výstavy vypracoval v konzultacích s ostatními členy sdružení Aleš Opekar. Brzy jsme museli povolát další specialisty, které jsme potřebovali.

Architektonické řešení navrhl známý herec David Vávra společně se svým kolegou Martinem Rösslerem. Na naši žádost vypracoval koncepci mobilní výbavy hlavního sálu, aby zde mohla být zachována možnost živého hraní. Kostýmy a drátěné figuríny sestavila Andrea Králová – pro řetízky s kladkami, na kterých je většina figurín uchycena, jsme jeli do vyřazeného dolu na Kladno. Výstavní grafiku a logo vymyslel Pavel Křivka. Staré televizní přijímače poskytl a pro příjem soudobého videosignálu upravil Luboš Veselý – naší chloubou je zejména televizor Mánes z konce 50. let, jehož vnitřek je osazený novým přijímačem s barevnou obrazovkou. Sbírkou starých rádií ochotně poskytl klub sběratelů Tesla – reproduktory vybraných radiopřijímačů pak ozvučil signálem soudobého zesilovače Miloš Müller. Nepostradatelný kus práce odvedli produkční Karel Bezděk a výtvarnice Lucie Matušková.

Obaly gramofonových desek dodal zakládající člen sdružení Josef Kytnar – jedinečnou součástí jeho sbírky jsou amatérsky malované obaly SP desek, kterými si fanoušci v 60. letech nahrazovali jednotné obaly sériové výroby. Unikátní kolekce elektrických kytar a baskytar zase pochází ze sbírky výrobce a opraváře hudebních nástrojů Jiřího Tuttera. V hlavním sále jich visí na stěnách přes osmdesát!

CO POPMUSEUM NABÍZÍ

Návštěvníka nejprve uvítá předsálí s pokladnou a šatnou a s nabídkou dosud publikovaných reedic historických nahrávek, které zároveň zní ze starých rádií.

Pak návštěvník projde první částí foyeru, kde bude postupně budována Síň slávy, v návaznosti na každoroční hlasování Akademie populární hudby. Bronzové čestné plakety dle návrhu výtvarníka Jaroslava Róny budou slavnostně odhaleny v září roku 2000. Do té doby zdobí tuto část předsálí zvětše-

niny černobílých portrétů významných československých rockových hudebníků od fotografa Aloise Valenty.

V druhé části foyeru jsou prosklené vitríny, které obsahují předměty s osobním vztahem ke konkrétním hudebníkům (například první kytary Pavla Hammele nebo Radima Hladíka, první saxofony Jana Spáleného nebo Jana Obermayera).

Tato část také nabízí posezení při videoprojekci archivních ukázek z dobových televizí, kterým dominuje zmiňovaný dokumentární seriál Bigbít, a listování v počítači kompletní diskografií československé rockové hudby, jejímiž autory jsou Miroslav Balák a Josef Kytnar.

Návštěvník dále pokračuje chodbou, která připomíná význam trampského hnutí a dixielandové scény pro růst budoucích domácích rockových instrumentalistů a význam Radia Luxembourg pro osvojování nového repertoáru. K tomu zní smyčka autentického záznamu z Radia Luxembourg z roku 1959. Nefalšované vězeňské dveře a koláž z nespravedlivých rozsudků nad hudebníky připomínají, že hluboký zájem o rock'n'roll nebyl vždy jen nezávaznou legrací.

Návštěvník pak projde kolem typického domácího pokojíčku 60. let, jehož nábytek a výzdoba odkazují k tzv. stylu Brusel, a pokračuje kolem koutku s legendárním zesilovačem Samuel a pověstným violoncellem Pavla Chrastiny na pódium hlavního sálu.

Slavnostní otevření Muzea populární hudby proběhlo 30. 3. 2000.

Na pódiu si můžete mezi figurínami hudebníků zahrát na elektrické kytary nebo baskytaru, které jsou zapojeny – dle dobových zvyklostí – přes staré rádio, promítačku nebo amatérsky zhotovený zesilovač.

Jádro výstavy tvoří deset posuvných panelů – „klecí“ z drátěného pletiva, připomínajících staré školní šatny. „Klece“ jsou rozvrženy do pěti časových období od roku 1956 do roku 1972 a obsahují písemné, obrazové i trojrozměrné exponáty. Mezi ty nejatraktivnější patří drátěfon z počátku 50. let, proslulý magnetofon Sonet Duo, kroniky skupin Hurican nebo Synkopy 61 či novinářská legitimace hudebního publicisty Jiřího Černého s podpisy Louise Armstronga a Manfreda Manna z roku 1965.

PODĚKOVÁNÍ

Celý projekt mohl být odstartován díky záštitě o.p.s. Praha – evropské město kultury roku 2000. Další granty poskytly hlavní město Praha a městské části Praha 8 a Praha 1. Mediálními partnery jsou Česká televize a Český rozhlas. Velký dík za vstřícný postoj a spolupráci patří Českému hudebnímu fondu, Intergramu a v neposlední řadě také Ochrannému svazu autorskému. Vybraným dokumentům z jeho archivu je věnována centrální vitrina ve vstupním prostoru Popmusea.

Aleš Opekar

Magnetofon značky Supraphon z počátku šedesátých let.

Z historie OSA – 5. část

From the History of OSA – Part V

1969

1989

Období dvaceti let „normalizace“ mezi rokem 1969 a 1989 bylo pro OSA legislativně více jak poklidné. Za celou tuto dobu nedošlo ani k jediné změně autorského zákona č. 35/65 Sb. A v platnosti zůstaly dokonce i dvě vyhlášky k provedení předchozího autorského zákona z roku 1953, které měly pro činnost OSA zásadní význam. Vyhláška č. 194/54 Ú.L. upravující sazby provozovacích honorářů za užití hudebních děl při veřejných produkcích a vyhláška o povolování veřejných produkcí a o výhradním oprávnění ochranných organizací autorských č. 99/58 Ú.L. První z nich se dožila čtyřiceti, druhá „pouze“ třiceti čtyř let. Připočteme-li k tomu minimální judikaturu soudů, je zřejmé, že zápas o náplň „normalizace“ se odehrával v běžné denní praxi.

V prvních letech tohoto období byla na tapetě spíše literatura a divadlo, zatímco hudba pozornosti „strany a vlády“ unikala. Postupem času se ale vzdor hlavně mladé generace stále více přeléval do hudební oblasti a ideový a kádrový dozor nad OSA se stupňoval.

Ani desetiletý historický odstup od konce tohoto období není však dostatečný, chceme-li opravdu objektivně zhodnotit některá rozhodnutí a některé události a osobnosti těchto let. Je smutnou pravdou, že OSA se nedokázal principiálně a beze zbytku – podobně ovšem jako celá naše postkomunistická společnost – vypořádat s obdobím normalizace. OSA měl navíc, ironií osudu, ztíženou situaci v tom, že s počátkem účtování s normalizací poněkud předběhl dobu a začal řešit v roce 1987 problémy, které měly sice navenek ekonomickou tvář, ale v jádru politický obsah.

Protože naprostá většina zastupovaných autorů a funkcionářů těchto let, stejně jako pracovníků aparátu dosud žije, ztotožňuje naprostá většina z nich dvacetileté období normalizace s posledními čtyřmi lety, kdy se vnitřní rozpory vyhroutily natolik, že tehdejší ministerstvo kultury pod vlivem řady stížností rozhodlo provést kromě běžných kontrol účetnictví, dodržování různých limitů atd., i kontrolu vyúčtování honorářů vyplacených autorům za rok

1986. Kontrola byla velmi rozsáhlá, trvala celý rok a po roce byla opakována. Zjistila, že vyúčtování celá léta probíhalo s vědomím ministerstva a ÚV KSČ nejen podle statutu a organizačního řádu, který obsahoval publikovaná pravidla pro vyúčtování, ale i podle důvěrné směrnice výboru OSA nazvané „Jednací řád pro vyúčtovací práce“. Podle tohoto řádu připravovala vyúčtovací komise jednotlivá konkrétní vyúčtování, která výbor v řadě případů ještě dále upravoval. Tato směrnice nebyla nikdy publikována a zatímco desítky autorů ji znaly velmi podrobně, stovky autorů o ní měly jen přibližnou informaci z doslechu a další stovky o ní neměly nejmenší tušení. Tato směrnice však nebyla dítětem normalizace, vznikla na jaře 1962, kdy tehdejší Ministerstvo školství a kultury požadovalo „vypojit z textu organizačního řádu vyúčtovací řád“ a doporučovalo ho vydat jako interní směrnici. Ještě 26. 9. 1966 píše předseda výboru OSA náměstkovi ministra, že „základy směrnice byly ve své době projednány na ÚV KSČ a prvním jednáním o jejich praktickém uplatnění na úseku kulturně-politického dohodnocení byl také přítomen jeho zástupce.“ Také všech zasedání výboru OSA se pravidelně účastnil pověřený pracovník ministerstva, a to až do roku 1990.

Podstatou důvěrné směrnice bylo zavedení tzv. druhé etapy do vyúčtování za veřejné provozování hudebních děl (tj. pro oblast veřejných produkcí, rozhlasového a televizního vysílání a filmového promítání). Pro účely druhé etapy, která měla dvě části, byli autoři zařazeni do tzv. tvůrčích skupin a v každé skupině dále do kategorií, jichž byl „vhodný počet“, téměř 50. První vyúčtovací etapa byla technická, tedy odpovídala standardnímu vyúčtování, jak je známo v ochranných organizacích již více než 100 let. Druhá se nazývala „skupinové vyúčtování“ a sklá-

dala se z doučtování (původně zvaného dohodnocení) a kulturně-politického dohodnocení (původně dokonce nadhodnocení). Před zahájením vyúčtovacích prací výbor každý rok důvěrně rozhodl, jaká část vybraných honorářů se použije po srážce na režii OSA pro účely první a jaká část pro účely druhé etapy.

To byla situace počátkem období normalizace. Ihned v březnu 1970 nahradil výbor OSA úpravu druhé etapy vyúčtování ve směrnici novým zněním:

usnesení: Výbor podle bodu 31. org. řádu a prozatím pro vyúčtování za rok 1969 nahraňuje ustanovení Směrnic pro práci vyúčtovací komise ze dne 15.2.1962 v bodech 16 - 20 a 22 tímto novým zněním:

Vyúčtování 2. etapy (skupinové vyúčtování).

Smyslem a posláním této etapy je do systému honorářového vyúčtování aplikovat uměleckou hodnotu a význam celkové tvorby autora, vyjádřit jeho ostatní činnost v oboru hudebního umění a ve veřejném životě a v některých případech přihlídnout k neúplnosti hlášení veřejného užití hudebních děl zvláštního zaměření. Proto se tato etapa vyúčtování rozděluje na

I. Doučtování podle kategorií.

II. Kulturně-politické dohodnocení.

I. Doučtování podle kategorií.

Skladatelé a hudební spisovatelé jsou podle hlavního zaměření své tvorby rozděleni do tvůrčích skupin a to:

- a) skladatelé hudby vážné
- b) skladatelé hudby populární
- c) skladatelé hudby taneční a jazzové
- d) spisovatelé textů
- e) nakladatelství, dědicové a ostatní vlastníci autorských práv

Každá skupina a) - e) má vhodný počet kategorií, přičemž uvnitř kategorie lze podle potřeby zavést podkategorie. V každém oboru tvorby je nejvyšší první kategorie.

Zařazení autorů do jednotlivých kategorií se řídí těmito kritérii:

- a) umělecká hodnota celkové životní tvorby, event. jednotlivých vynikajících děl,
- b) rozsah a význam společenského uplatnění jednotlivých děl,
- c) zaměření tvůrčí činnosti,
- d) celková tvůrčí aktivita.

Zařazení do kategorií navrhuje vyúčtovací komise a plynule je sleduje tak, aby v době každoročního vyúčtování odpovídalo současnému celkovému hodnocení autora. Vyúčtovací

komisě také navrhuje počet bodů v jednotlivých kategoriích (subkategoriích).

Autoři, kteří nebyli zařazeni do žádné kategorie, obdrží jako vyrovnání nepřesností a často neúplnosti hlášení užití jejich děl zvýšení svého vyúčtování podle 1. etapy (technické vyúčtování) o 10% max. však o Kčs 1.000.-, pokud jejich technické vyúčtování překročilo Kčs 500.- za vyúčtovací období.

II. Kulturně-politické dohodnocení.

Kulturně-politické dohodnocení se vyjadřuje přiznáním procentního zvýšení počtu bodů získaných v kategorii, které se k nim přičítají. Provádí se u jednotlivých autorů aplikací dále uvedených kritérií u nichž je současně uvedena nejvyšší hranice procentního zvýšení.

Pro určení okruhu autorů a jmenovitěho procentního zvýšení může výbor jmenovat zvláštní komisi.

Kritéria jsou rozdělena takto:

A/ Kulturně-politické hodnocení:

- celkové zapojení autora do hudebního, veřejného a společenského života a význam jeho působení,
- výkon čestných funkcí v rozhodujících uměleckých či jiných společenských orgánech,
- působení na vedoucích či řídících pracovištích hudebních institucí, organizací, orchestrů, divadel apod.

Zvýšení podle těchto kritérií činí nejvýše 40%.

B/ Pedagogická činnost a zvláštní tvorba:

- působení ve vyšších hudebně-pedagogických institucích,
- rozsah a význam tvorby děl pedagogických a instruktivních, jejich hodnota a společenské využití,
- společenský význam, hodnota a rozsah užívání děl při zvláštních příležitostech (svatby, občanské slavnosti, pohřby apod.),

Zvýšení podle těchto kritérií činí nejvýše 25%.

C/ Propagace hudby:

Zásluha o propagaci české a zejména soudobé hudby doma i v zahraničí.

Zvýšení podle tohoto kritéria činí nejvýše 10%.

Je zajímavé, že jak ministerská kontrola, tak i znalecký posudek z roku 1988, který si vyžádal ÚV KSČ k posouzení závěrů kontroly, shodně konstatují, že „až do posledních let byly zásahy prováděny uvážene a citlivě“, ačkoliv už 16. 4. 1975 rozhodl výbor „upustit od mechanického procentního hodnocení, ale provádět je individuálně“ a celý postup se udržoval přes veškerou subjektivitu v autory trpěných mezích.

Situace se rychle radikalizovala po příchodu PhDr. Jiřího Kašpara do OSA v roce 1985. Ředitel Flosman ho jmenoval nejen vedoucím vyúčtovacího odboru, ale i svým zástupcem, ač o OSA neměl do té doby tušení. Dr. Kašpar se rozhodl směrnicí „třídně prohloubit“. Nejprve nařídil zrušit statistické sledování více než deseti ekonomicky neúspěšnějších autorů, kteří získávali za své provozování při technickém vyúčtování tradičně více než milión bodů ročně a nahradil počet jejich bodů průměrem posledních tří let. Následně přesvědčil výbor i ředitele, že v době, která šla ke společenské změně a kterou díky svému předchozímu mnohaletému půso-

bení v resortu vníral citlivě, je třeba považovat vyúčtovací pravidla za nástroj, který umožňuje „těm, co jdou s námi“ výrazně přidat a „těm, kteří jdou proti nám“ stejně výrazně ubrat.

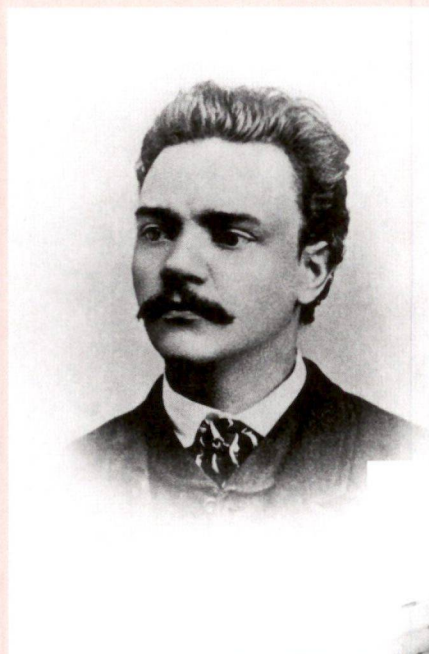
Tak padly poslední zábrany v obou směrech. Dnes působí až neuvěřitelně jeho návrh na propuštění všech právníků OSA, kterým se musel zabývat i ministr, či návrh, aby ředitel vydal zákaz všem zaměstnancům poskytovat pracovníkům kontroly jakékoliv písemnosti a informace. Stejně neuvěřitelná je ovšem i ztráta soudnosti tehdejšího výboru a ředitele, kteří se pro své ultralevé postoje stali ještě před listopadem pro vládnoucí systém tak nepřijatelnými, že byli ministrem hromadně odvoláni.

Až periodická revize ministerstva, provedená v roce 1990 konstatuje, že „teprve vyúčtování za rok 1989, provedené pod dohledem nového výboru ustaveného v roce 1990, proběhlo podle všech regulí důsledně podle bodového systému OSA bez dohodnocování.“ Ovšem to se již psala zcela jiná etapa historie OSA.

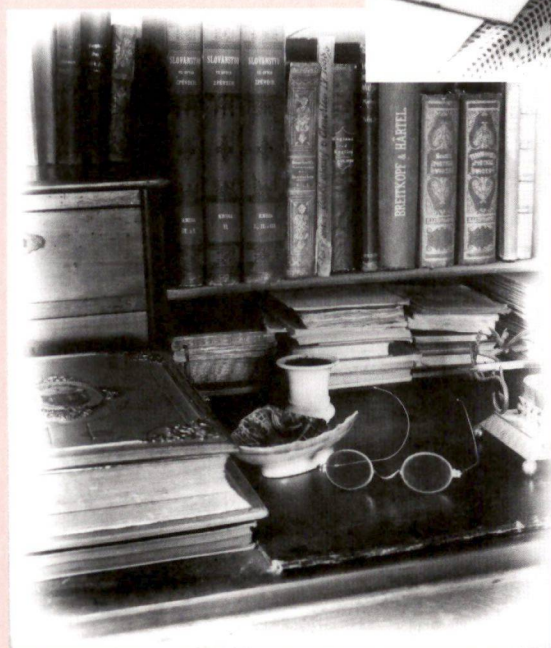
JUDr. Josef Slanina

Čeští mistři *Famous Czech Composers*

Antonín Dvořák (1841–1904) a jeho prostředí

Devětadvacetiletý Dvořák
Antonin Dvorak at age of 29

Skladatel ve svých čtyřiceti letech
When Dvorak celebrated 40th birthday.

Résumé in English

Introductory Word

(pg. 17)

Dear Ladies, Gentlemen and Colleagues,

Allow me a brief introduction and some reflections on the near future of OSA. From the management and collection point of view, last year was, once again, very successful. Nevertheless, this year and most likely the next several years will not constitute serene years for OSA. Finally, we have the new copyright law and we expect both a conceptual and a factual approaching to the European Union. That demands a few alterations in the organization and the knit of mutual relations both inside and outside of OSA. These changes are, of course, no longer as deep-seated as they were in the post-1989 transitions, yet one way or another they concern everything. Although there are no core changes in the economic realm, there are many in the operational, copyright and legal spheres.

Above all, they will be changes resulting from the new copyright law and changes emerging from the general global development. It will prove necessary to correct the statute, the accounting system and the body of OSA and its organization. We should become accustomed to a dynamic understanding of our association's work because it is also a sign of an institution that works well. In other words, an organization that does not respond to the constantly changing external environment in a timely fashion necessarily ages and is no longer able to provide good services to all or to enhance its economic performance.

The new copyright law, construed according to European standards, is undoubtedly the best that we have hitherto had. On its foundation, OSA can fully carry out its activities. After it becomes effective (on Dec., 1, 2000) we will obtain greater autonomy and more executive power but, on the other hand, we will have greater responsibility and be directly accountable to the Ministry of Culture. We will have to build and maintain a natural monopoly in our area of expertise. One prerequisite is the necessary internal stability and solidarity of our organization.

We should retrace our steps a bit and renew the original purpose of our association in all dimensions. Therefore, we must also foster a feeling of connectedness, identification with our organization and faith in our self-government. We are the ones who decide and OSA is our service organization. To be a member of OSA is to be on the side of authors of music and publishers of prestigious events.

This year marks 10 years since, after a long time, authors took over the management of the own protection organization. During that time, a great deal has changed and a considerable amount has been accomplished, yet if we want to be on par with the developed protection organizations of Europe,

in all dimensions, we still have a lot to accomplish. Recommendations on how to achieve this are already prepared and, in this respect, there exists an agreement between the Board and the Management of OSA. Essential, of course, will be how the General Assembly decides. I hope that it will support these efforts.

I believe that we have the power and the ability to attain that goal in a relatively short period of time, roughly three years. I believe that, even if it will mean, especially for our elderly members, a different understanding of OSA than that to which we were traditionally accustomed, we will find enough courage and good will to find a general consensus on crafting a better structure for OSA. It is in the existential interest of us all.

In conclusion, I wish you all many creative successes and a wealthy pursuit of your works.

Lubos Andršt
Chairman of the Board

OSA Collection in 1999

(pg. 18)

The total collections of authors' royalties and other income exceeded 503,259,000 CZK in 1999 and for the first time in the 80-year history of OSA it exceeded the magic 500 million mark. In comparison with 1998, 41,585,000 CZK more was collected, i.e. 9 % more; therefore, three times more than inflation in 1999. Collections were successful in all areas except in the realm of film. Public productions drew 11.2 m CZK (+13 %), broadcasting rights 8.3 m CZK (+7 %), mechanical rights 7.7 m CZK (+6 %) and collection from abroad grew by about 27.3 m CZK (+30 %). The highest collection in the history of OSA was achieved with the same costs as in the previous year (+0.1 m CZK). On the balance among those represented there remained about 40.7 m CZK more than in the previous year. The overhead burden, i.e., the costs of the total collection, was 19.8 % in 1999 (21.5 % in 1998).

OSA is, by law, a non-profit organization. Interest gains from bank investment accounts, however, must be taxed with the rate of income from a legal entity. The total earnings from collections thus ended up ahead, after taxes, by about 2 m CZK. After the approval by OSA's Board, in accord with the accounting system, this was transferred to the basic assets of the organization.

In the following tables, figures about paid royalties are presented. Further, there is an overview of collections according to individual collection sectors and the final accounting statements – a balance of gains and losses.

Ing. Miroslav Mares
Head of the Economic Division

Evaluation of Collections in 1999

(pg. 18)

From the point of view of maintaining and fulfilling plans, 1999 was exceptionally successful.

- 1) The margins of real expenditures – which were not supposed to exceed 20 % of the total collection (actually, 19.8 %) – were maintained.
- 2) It was possible to pay the entire planning wage fund (while maintaining the margin of 20 % overhead) and still pay 200,000 CZK for the commission bonus for the results of 1999.
- 3) The margin of 500 m CZK in collections was exceeded.
- 4) The costs were successfully maintained at the level of 1998 (growth of 125,000 CZK) while growth in collection was roughly 41.6 m CZK.

Represented Authors in 1999

(pg. 23)

Until 31 December, 1999, OSA represented 3,841 clients, i.e. 79 more than in the previous year (1998 – 3,762; 1997 – 3,697; 1996 – 3,644; 1995 – 3,632), when during the course of the year 86 new clients became represented and 7 places were opened. Of those newly accepted, there were 10 composers of classical music, 49 composers of popular music, 25 text-writers and two music publishers. Of the opened places, there was one for a composer of classical music, 5 for composers of popular music and one for a text-writer. Out of all those represented, of which 2,418 are living authors, there remained 1,382 entities to be represented after deceased authors, beside 4 publishers. Of the living authors currently represented, 238 are composers of classical music, 766 are text-writers and 1,414 are composers of popular music. In 1999, 42 of those represented passed away (1998 – 33) of which 7 were composers of classical music, 27 were composers of popular music and 8 were text-writers.

There are 493 members of OSA of which 37 are exceptional members. In 1999, 25 new members were accepted and 15 members terminated membership. The composition of the core membership of our civic association, OSA, is 115 composers of classical music, 284 composers of popular music, 84 text-writers and 10 publishers.

The legal department organized and managed 60 cases involving inheritance issues, of which there were 5 that were several years old. The legal department worked with the inheritors' notaries and with judges of individual cases. During 1999, the funds in question for new inheritances were transferred 44 times.

Pyramid Chart of Royalties

(pg. 24)

When one preserves the identical intervals, the traditional chart that follows the trend in wages between individual groups representing domestic authors for seven years (it does not include publishers, domestic legal entities or foreign authors' organizations; it does include, however, inheritors) shows the decline in the share of authors represented in the highest two groups and, on the contrary, a growth in authors in the third highest group. A more detailed analysis shows that the differentiation continues and the number of authors in the lowest wage category is growing for the third year in a row. Simply put, the analysis shows that the number of most successful authors declined and many of the authors returned to the lowest income group although domestic authors received 16.3 m CZK more in 1999 than in the previous year. That convincingly proves that differentiation today is more a matter within individual income groups.

Pyramid Chart of Publishers

(pg. 25)

In 1999, the share of music publishers to whom OSA paid authors' royalties on the basis of publishers' contracts with authors increased significantly. Moreover, this growth once again had a greater dynamic than the growth of authors' wages. If two years ago, it was valid to say that in five years wages for publishers increased four times, it can now be said that in the past five years they have grown more than nine times! Among publishers, moreover, there was some differentiation within earnings groups.

Domestic publishers were paid a total of 112 m CZK in 1999, i.e., 40 m more than in the previous year. Growths in the amounts of royalties both for publishers and authors was, of course, partly caused by speeding up the accounting process in the area of public productions from a yearly to a half-yearly system. This year a similar situation will repeat because OSA is moving over to half-yearly accounting in an effort to escape the immoral increase in taxes on interest from the savings of legal entities that now generates 35 %.

Activity of OSA's Inspectors

(pg. 28)

The activity of OSA's inspectors, presently quite irreplaceable, had an immense impact on the results we achieved. For a long time, the activity of OSA's inspectors was to a certain extent replaced by the local and municipal offices.

On the basis of inspections that we performed, presenters of public musical productions were charged a total of 33,862,088 CZK of which 32,628,714, or roughly one third of the collections for public productions, was paid. The commission for the inspectors equalled 2,499,587 CZK. The increase resulting from the activity of the inspectors is obvious when we compare results with past years.

In 1993, their yearly contribution equalled 1.5 m CZK; in 1994, it equalled 3 m CZK; in 1995, 14.1 m CZK; in 1996, 17 m CZK; in 1997, 31.8 m CZK; in 1998, 36.5 m CZK; and in 1999, it totalled 32.6 m CZK.

Building an inspection network was the result of a timely and appropriate reaction to the external situation. Immediately after the Ministry of Culture began giving instructions to the local offices that, after the law becomes effective, control of public productions will be in the hands of protection organizations, we already began by building the network of inspectors that already brought in 17 m CZK in 1996. Thanks to that, collections for public productions rose in 1996 by 5 m CZK, even though many local and municipal offices ceased co-operating with OSA after releasing the law. Today OSA is weighed down by expenses connected with this wide network for attaining access to smaller communities in the smaller suburbs that are more and more connected with growing costs. Expenditures costs for training new inspectors, a considerable part of whom resigns after the first conflict with presenters of public goods, also create part of the expenses. Other expenditures are connected with OSA's contributions to health and social care. It seems that the only possibility is for the inspectors to progressively professionalize.

JUDr. Josef Slanina
Director, OSA

From the History of OSA

Part V. 1969 - 1989

(pg. 36)

The twenty-year period of „normalization“ between 1969 and 1989 were legislatively quite tranquil. During that entire period, there was not a single change in the copyright law No. 35/65 Sb. And two decrees to process the previous copyright law from 1953 that had significance for OSA's activity even remained: Decree No. 194/54 U.L., correcting the rate for users' of musical works in public productions fees, the decree on licensing public productions and on the privileged access of copyright organizations (No. 99/58 U.L.). The first existed for 40 years, and the second for „merely“ 34 years. If we add to that the minimal judicature of courts, it is obvious that the fight over the content of „normalization“ took place in everyday practice.

In the first years of this period, literature and theatre were criticized, while music escaped the notice of „the party and the government“. As time went on, the resistance mainly of the young generation moved into the music sphere and the ideological and cadre's surveillance of OSA increased.

Even the decade of historical distance from the end of this period is not sufficient if we want to evaluate several decisions, events and personalities of these years objectively. It is the sad truth that OSA was not able on principal – similarly of course like the rest of our post-communist society – to cope thoroughly with the period of normalization. Moreover, OSA had, an irony of fate, a more complicated situation since the beginning of dealing with normalization somewhat preceded the times and it began tackling problems that had an external economic face but at heart a political content in 1987.

Since the great majority of represented authors and functionaries in these years, like the employees of the management hitherto living, identify the twenty year period of normalization with the last four years when internal conflicts sharpened to such an extent that the then Minister of Culture, under the influence of a series of complaints, decided to enforce, aside from the common control of accounting, maintaining various limits etc., checking the balance of royalties paid to authors for the year 1986. The control was wide-ranging; it lasted all year and was repeated after one year. It was ascertained that the balancing of payments all these years occurred with the awareness of the Minister and the Central Committee of the Czechoslovak Communist Party not only according to the statute and organizational rules that contained the published order for balancing payments but also according to the trustworthy directions of OSA's board entitled „Procedural

Orders For Balancing Payments For Work Performed". According to these procedural orders the accounting committee prepared concrete accounting that the Board, in many cases, altered. These directives were never published, and although many authors were familiar with them in detail, hundreds of authors were only vaguely aware of them through the grapevine and many more were not even aware of their existence at all. These directives, however, were not the offspring of normalization. They emerged in 1962 when the then Minister of Education and Culture requested „the removal of the accounting procedures from the text of the organizational rules“ and recommended putting them as internal directives. On 26 September, 1966, the Head of the OSA's Board wrote the Deputy Minister that „the foundations of the directives were settled at the Central Committee of the Czechoslovak Communist Party and his representative was also present at the first meeting about the practical implementation of the cultural-political final evaluation.“ Furthermore, a trusted employee of the Ministry attended all the meetings of OSA's Board until 1990.

The rudiment of the trusted directives was the implementation of the so-called second stage in accounting for the public usage of musical works (i.e., for the field of public productions, radio and television broadcasting and film presentations). For the purposes of the second stage, which had two parts, authors were placed in so-called creative groups and each group into a category in which there was an „appropriate number“ of nearly 50. The first accounting period was technical and therefore corresponded to the standard accounting well known in copyright organizations for more than 100 years. The second period was called „group accounting“: its first part was final accounting (originally called additional evaluation), its second was a political evaluation (originally even called over-evaluation). Before the opening of the accounting work, the Board decided every year, confidentially, what part of the selected royalties would be used as OSA's overhead for the purpose of the first and second stages after the reduction.

That was the situation at the beginning of normalization. Immediately after 1970, OSA's board replaced the arrangement of the second stage of accounting with new directives (translation of an original document):

Accounting in the second stage (Group accounting)

The purpose and calling of this stage is to apply the artistic value and significance of the author's oeuvre to the accounting system of royalties. Moreover, it is to express the author's political activity in the musical arts and in public life and, in some cases, to take into consideration the incompleteness of reports of public usage of musical works of special types. Therefore, this stage divides the accounting into:

I. Final Accounting According to Category

II. Additional Political Evaluation in terms of cultural impact

I. Final Accounting According to Category

Composers and musical writers are divided into creative groups according to the main style of their work.

- a) Composers of Classical Music*
- b) Composers of Popular Music*
- c) Composers of Jazz and Dance Music*
- d) Text-writers*
- e) Publishers, inheritors and other copyright owners*

Each group (a-e) has an appropriate number of categories and, if needed, each group may contain a sub-group. In each creative field, the first category is the largest.

Classifying authors into individual categories is done according to the following criteria:

- a) Artistic value of the artist's entire life's work and, if applicable, of extraordinary individual works*
- b) The breadth and significance of the social implementation of individual works.*
- c) Style of creative works*
- d) Total creative activity*

The accounting committee recommends placement into categories and follows them such that the yearly accounting corresponds to the current total evaluation of the author. The accounting committee also recommends the number of points in each individual category (subcategory).

The authors who were not placed in any category obtain as compensation for inexactness and often-incomplete reports of their work's usage accounting according to the first stage (technical accounting) and 10 % maximum, or 1000 CZK, if their technical accounting exceeded 500 CZK for the accounting period.

II. Additional Political Evaluation

The political final evaluation is expressed by declaring the percentual increase of the number of points gained in the category. Application of the further listed criteria and the highest possible percent-based increase is done for individual authors.

For ascertaining the group of the authors and the specific percent-based increase, the Board can appoint a special commission.

The criteria are divided as follows:

A) Political Evaluation

- a) Total involvement of the author in musical, public and social life and the significance of his or her participation.*
- b) Performance of honourable functions in decisive artistic or other social organs.*
- c) Participation in supervising and managing musical institutions, organizations, orchestras, theatres etc.*

Increases (max. 40 %) according to these criteria.

B) Pedagogical activity and special creations

- a) Participation in higher musical-pedagogical institutions,*

- b) *Breadth and significance of pedagogical and didactic works, their value and social usage.*
c) *Social significance, value and breadth of used works for special occasions (marriage ceremonies, civil celebrations, funerals and so on.)*

Increases (max. 25%) according to these criteria.

C) Propagation of music:

Credit for propagation of Czech and particularly contemporary music at home and abroad.

Increases (max. 10%) according to this criterion.

It is interesting how the ministerial control and the expert judgement from 1988, which was requested by the Central Committee of the Czechoslovak Communist Party for evaluating the conclusions of controls, agree that „until recently, intervention was conducted with consideration and sensitively,” although already on 16 April, 1975, the Board decide „to step back from the mechanical percent-based evaluation, and rather to evaluate them individually“ and the entire approach was maintained within the authors' subjectively-defined parameters.

The situation changed radically after the arrival of Dr. Jiri Kaspar to OSA in 1985. Director Flosman appointed Dr. Kaspar not only as Head of the Accounting Union, but also as his deputy, despite his „zero“ previous knowledge about OSA. Dr. Kaspar decided the directives be „deepened by class“. First, he cancelled the statistical observation for more than 10 of the most successful authors who gained more than 1 m points yearly according to technical accounting and replaced the number of their points with the average of the previous three years. Consequently, he convinced the Board and the Director that at a time of social change (which he keenly noticed thanks to his many years in the Department of the Interior), it is necessary to consider the accounting rules as a tool that enables us to give to „those who go along with us“ and, equally brusquely, to take from „those who go against us“.

In this way, the last barriers in both directions collapsed. Today his recommendations seems unbelievable: for instance, to fire all the lawyers at OSA with whom the Minister had to deal, or to have the Director forbid all employees to provide workers with written information about the check ups. Equally unbelievable is of course the loss of any judgement by the then Board and Director who for their ultra-left positions before 1989 were unacceptable for the moderately changing ruling system and, by the Minister, were fired.

Aside from periodic revisions in the Ministry, performed in 1990, it is averred: „for the first time, the accounting for the year 1989, completed under the supervision of the new Board created in 1990, all went along according to all regulations following OSA's point system without any final evaluation“. That already marked the beginning of an entirely distinct epoch in OSA's history.

JUDr. Josef Slanina
Director, OSA

Ročenka OSA 1999
Vydal OSA – ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním
Čs. armády 20, 160 56 Praha 6

Vedoucí redaktor
Redaktorka
Překlad v angličtině
Design
Foto

Pavel Chrastina
Zdena Krečmarová
David S. Siroky
M.M.agentura – Tomáš Brousil
M.M.agentura – Petr Kříž,
Boris Procházka, Miroslav Lédl,
archiv OSA, soukromé archivy K. Vacka
a bratří Vejvodů.
*Děkujeme firmě Bělčík – Bazar a Domu hudebních
nástrojů za zapůjčení hudebních nástrojů
k fotografování.*
Tiskárna Jiskra
M.M.agentura

Tisk
Produkce a Pre-press

Pracoviště OSA

Praha

Čs. armády 20
160 56 PRAHA 6
tel.: (02) 2031 5111
fax: (02) 312 30 73
e-mail: osa@osa.cz

Brno

Bašty 8
602 00 BRNO
tel.: (05) 4221 5789
(05) 4221 5142
fax: (05) 4221 5788

České Budějovice

administrativní budova KD Metropol
Senovážné náměstí 2
370 21 ČESKÉ BUDĚJOVICE
tel./fax: (038) 635 99 06
tel./fax: (038) 635 88 08
e-mail: skach_david@osa.cz

Havlíčkův Brod

Na Ostrově 28
580 01 HAVLÍČKŮV BROD
tel.: (0451) 424 080
0603 – 227 714
fax: (0451) 424 090
e-mail: vaclav_novak@post.cz

Hradec Králové

Hořická 974
500 02 HRADEC KRÁLOVÉ 2
tel.: (049) 553 48 91
0604 – 815 640
e-mail: smetanap@post.cz

Hranice na Moravě

8. května 1850
753 01 HRANICE NA MORAVĚ
tel.: (0642) 205 818
fax: (0642) 203 818

Karlovy Vary

Na vyhlídce 53
360 01 KARLOVY VARY
tel./fax: (017) 311 62 54